

Univerzita Pardubice

Fakulta ekonomicko-správní

Reforma veřejné správy

Jana Rybová

Bakalářská práce

2010

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Ústav veřejné správy a práva
Akademický rok: 2009/2010

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Jana RYBOVÁ**

Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**

Studijní obor: **Veřejná ekonomika a správa**

Název tématu: **Reforma veřejné správy**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

- základní pojmy, charakteristika
- legislativní změny po roce 1989, postavení obcí
- fáze reformy
- současná podoba veřejné správy, e-government
- dopad reformy na město Kopidlno

Rozsah grafických prací: —
Rozsah pracovní zprávy: cca 30 stran
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

- [1] CHARBUSKÝ, M. Veřejná správa, správa měst a obcí, Univerzita Pardubice 2007, 86 s., ISBN 978-80-7395-020-0
- [2] MATES, P. - Reforma veřejné správy, Praha: Aspi 2007, 378 s., ISBN 978-80-7357-300-3
- [3] MATES, P. - SMEJKAL, V. - E-government v Českém právu, LINDE PRAHA, a.s. 2006, ISBN 80-7201-614-8
- [4] VIDLÁKOVÁ, O. - Reformy veřejné správy, Univerzita Pardubice 2000, 140 s., ISBN 80-7194-290-1

Vedoucí bakalářské práce: **PhDr. Miloš Charbuský, CSc.**
Ústav veřejné správy a práva

Datum zadání bakalářské práce: **11. června 2009**

Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2010**

doc. Ing. Renáta Myšková, Ph.D.

děkanka

L.S.

Ing. Robert Baťa, Ph.D.

vedoucí ústavu

V Pardubicích dne 17. července 2009

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracovala samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne 30.4.2010

Jana Rybová

Ráda bych touto cestou poděkovala panu PhDr. Miloši Charbuskému, CSc. za odborné vedení a cenné rady. Dále bych chtěla poděkovat Zuzaně Burešové, DiS. z městského úřadu Kopidlno.

ANOTACE

V první části bakalářské práce je shrnuta charakteristika veřejné správy. Druhá část se věnuje vývoji veřejné správy od roku 1989. Třetí část je tvořena popisem fází reformy veřejné správy v samostatné České republice. Čtvrtá část se věnuje současné podobě veřejné správy, především e-Governmentu a v závěrečné části je shrnut dopad reformy veřejné správy na město Kopidlno.

KLÍČOVÁ SLOVA

e-Government, obec, reforma, veřejná správa

TITLE

Reform of public administration

ANNOTATION

In the first part of this work a public administration characteristics are summarized. The second part deals with the development of public administration since 1989. The third part consists of a description of stages of the reform of public administration in the independent Czech Republic. The fourth part deals with the current form of public administration, especially e-Government and the final section summarizes the impact of the reform of public administration at the city Kopidlno.

KEYWORDS

E-Government, municipality, reform, public administration, Kopidlno

Obsah

Úvod.....	10
1 Charakteristika veřejné správy.....	11
1.1 Veřejná správa.....	11
1.1.1 Výkon veřejné správy	12
1.1.2 Dělení veřejné správy.....	12
1.2 Státní správa	13
1.3 Samospráva	13
1.4 Reforma veřejné správy	14
2 Vývoj veřejné správy od roku 1989	15
2.1 Rok 1989	15
2.2 Východiska reformy veřejné správy po roce 1990	16
2.2.1 Legislativní změny	17
2.2.2 Okresní úřady	19
2.3 Zánik federace	20
3 Fáze reformy	21
3.1 První fáze reformy.....	23
3.2 Druhá fáze reformy	28
3.2.1 Zrušení okresních úřadů	28
3.2.2 Vznik obcí s rozšířenou působností	29
4 Současná podoba veřejné správy, e-Government	33
4.1 e-Government.....	33
4.2 eGON	34
4.2.1 Czech POINT	36
4.2.2 Datové schránky.....	38
4.2.3 Základní registry	41
5 Dopad reformy VES na město Kopidlno	43
5.1 Historie města.....	43
5.2 e-Government v praxi	43
5.2.1 Czech POINT	45
5.2.2 Datové schránky.....	45
5.2.3 Praktické poznatky o datových schránkách	46
5.2.4 Shrnutí	47
Závěr	49

Seznam obrázků

Obrázek 1 Členění VES.....	13
Obrázek 2 eGon.....	35
Obrázek 3 Historický a současný znak města	43

Seznam použitých zkratk

apod.	a podobně
ČR	Česká republika
DS	datové schránky
ISOH	informační systém odpadového hospodářství
KNV	krajský národní výbor
KSC	Komunistická strana Československa
MNV	místní národní výbor
MěNV	městský národní výbor
MV	Ministerstvo vnitra
např.	například
NV	národní výbor
ObNV	obvodní národní výbor
ODS	Občanská demokratická strana
ONV	okresní národní výbor
PSP ČR	Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky
s.	stran
Sb.	Sbírka zákonů ČR
TC	Technologické centrum
tzn.	to znamená
tzv.	takzvaný
ÚLVS	Úřad pro legislativu a veřejnou správu
VES	veřejná správa
VÚSC	vyšší územní samosprávné celky

Úvod

Za téma své bakalářské práce jsem si vybrala Reformu veřejné správy. Veřejná správa se totiž dotýká každého z nás. Je součástí veřejného života. Ať chceme nebo ne, veřejná správa je součástí našeho života od narození až po smrt.

Toto téma jsem si vybrala proto, že poslední reformy veřejné správy a elektronizace jsou velmi aktuálními tématy. Jednak z důvodu usnadnění práce zaměstnancům úřadů, usnadnění komunikace občanů s úřady a například kvůli polemice ohledně datových schránek.

Zaměřila jsem se na vývoj veřejné správy v České republice od roku 1989, což byla doba, kdy v naší zemi začínaly velké změny. A to nejen ve veřejné správě, ale v životě všech občanů tehdejšího Československa. V tomto období se začaly utvářet první podmínky pro reformu veřejné správy.

Reformu většina lidí vnímala především v roce 2000, kdy se začalo hovořit o vzniku vyšších územně samosprávních celků a rušení okresních úřadů. Ovšem hlavním důvodem reformy bylo zvýšení spolehlivosti, transparentnosti, odpovědnosti výkonu veřejné správy. Dále zlepšení manažerského způsobu řízení a profesionalita. Dalším velmi důležitým bodem reformy byla a stále je její snaha o přiblížení veřejné správy občanovi.

Čtvrtá a pátá kapitola této práce je věnována současné podobě reformy veřejné správy, především e-Governmentu. Jsou zde popsány základní prvky, na kterých je e-Government založen. V páté kapitole je rovněž popsán názor Městského úřadu Kopidlno na současný stav veřejné správy.

Cílem reformy veřejné správy je zkvalitnění, zefektivnění, zprůhlednění a profesionalizace veřejné správy. V této práci bude provedena analýza, zda se tyto plány daří uskutečňovat.

Cílem této práce je charakterizovat reformu veřejné správy s následným podrobnějším zaměřením na datové schránky a Czech POINT, vytvořit ucelený pohled na proces elektronizace ve veřejné správě a porovnat jej s postojem obce Kopidlno.

1 Charakteristika veřejné správy

1.1 Veřejná správa

Veřejnou správou se obecně rozumí správa veřejných záležitostí, uskutečňovaná v rozhodující míře jako projev výkonné moci. Pojem veřejná správa (dále jen VES) je užíván jednak v organizačním, jednak v tzv. funkčním pojetí. Z organizačního (institucionálního) pohledu máme na mysli správní orgány, které veřejnou správu na jejích různých stupních vykonávají. Funkční pojetí pak představuje vykonávání správní činnosti jako tzv. podzákonou a nařizovací činnosti, k níž jsou zmíněné orgány ze zákona zmocněny. Jedná se o činnost státních nebo jiných veřejných institucí, která svým obsahem není činností ani zákonodárnou, ani soudní. Na VES lze nahlížet z několika úhlů pohledu. Můžeme ji vnímat jako určitý druh činnosti (spravování veřejných záležitostí), nebo instituce (organizace, úřad), které veřejnou správu vykonávají. Zaměřuje se na uskutečňování a ochranu veřejných zájmů a práv fyzických a právnických osob, organizování chodu veřejných záležitostí, poskytování veřejných služeb.

Pojem veřejná správa je termínem společným (nadřazeným) pro pojem státní správa (která je vykonávána především státními orgány), samospráva (která je vykonávána orgány územních samosprávných celků či orgány zájmové/profesionální samosprávy) a ostatní veřejná správa (která je vykonávána zejména institucemi s právní subjektivitou – např. Všeobecná zdravotní pojišťovna, Česká národní banka, Česká televize).¹

Další možnost vymezení pojmu veřejná správa je podle R. Pomahače a O. Vidlákové, kteří chápou veřejnou správu:

„jako souhrn všech správních činností souvisejících s vládnutím na ústřední a místní úrovni a s poskytováním veřejných služeb“;

„jako činnosti organizačních jednotek a osob, jimiž jsou správní úřady jako přímí nositelé veřejné správy nebo úřední osoby vykonávající úkony správní povahy či zařízení v pozici nepřímých subjektů veřejné správy“.²

¹ Zdroj: HENDRYCH, D. a kol. Správní právo - obecná část, 7. vydání, Praha: C.H.Beck, 2009. 837 s. ISBN 978-80-7400-049-2

² Zdroj: POMAHAČ, R.; VIDLAKOVÁ, O. Veřejná správa. Praha: C. H. Beck, 2002. 290 s. ISBN 80-7179-748-0. s. 63.

Vznik VES datujeme do poloviny 17. století, kdy zahrnovala správu daní, financí a vojenskou správu, neboť tehdy bylo jejím hlavním cílem shromažďovat finanční prostředky do státní pokladny.

Chceme-li hovořit o charakteru dnešní VES, musíme zmínit zásady, kterými se řídí. Vychází ze třech zásad:

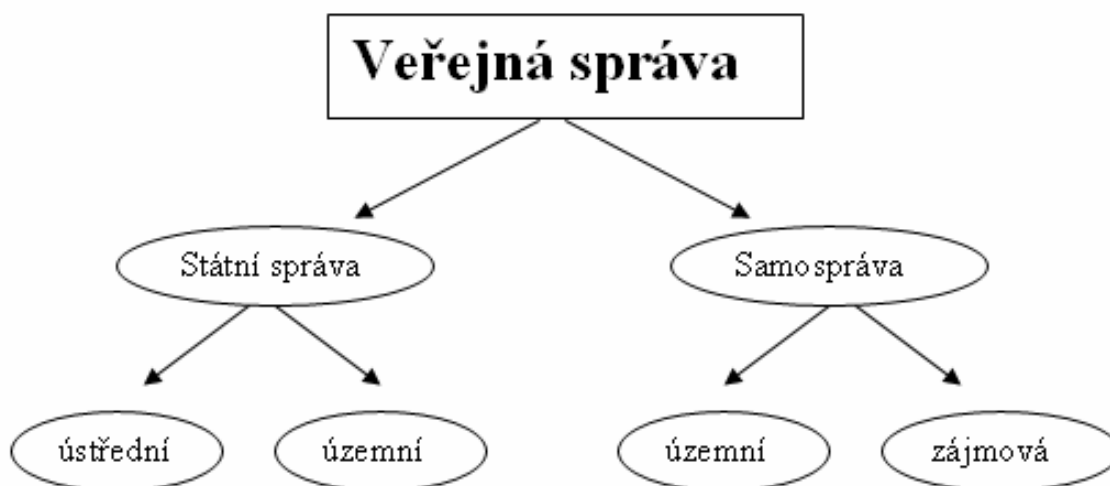
- ústavnosti – protože je ČR právní stát, musí VES působit v souladu s Ústavou ČR a dalšími ústavními zákony,
- legality – je dána souladem mezi VES a správním právem,
- legitimacy – vychází ze zásady ústavnosti, neboť Ústava a ostatní ústavní zákony jsou základem pro uskutečňování VES.

1.1.1 Výkon veřejné správy

Veřejná správa je správa veřejných záležitostí, která je realizována především jako výkonná moc. Výkon veřejné správy je činností podzákonnou, neboť orgány veřejné správy jsou vázány zákony a dalšími právními předpisy nižší síly (i vyšší síly). Výkon veřejné správy je chápán jako veřejná služba. Na výkonu veřejné správy se podílí stát prostřednictvím státních orgánů a veřejnoprávní korporace - orgány územních samosprávných celků a orgány zájmové samosprávy (svazky, profesní komory a podobně).

1.1.2 Dělení veřejné správy

Veřejná správa se dělí do dvou skupin: státní správa a samospráva. Státní správu dále dělíme na ústřední a územní. Samosprávu dělíme na územní (zastupuje zájmy občanů na určitém území) a zájmovou (zastupuje občany se společnými zájmy, např. profesní komory). Schéma členění VES je na obrázku č. 1.

Obrázek 1 Členění VES

Geografické hledisko členění veřejné správy:

- ústřední,
- regionální,
- územní (místní).

1.2 Státní správa

Jedná se o subsystém veřejné správy. Státní správu vykonává stát prostřednictvím řady institucí a to přímo svými orgány, nebo zprostředkovaně jako územní samosprávu. Tento druh správy je vykonáván na území celé republiky. Z územního hlediska ji lze členit na státní správu ústřední a územní (viz Obrázek 1).

1.3 Samospráva

Samosprávou se všeobecně rozumí právo spravovat si jisté záležitosti samovolně. Pojem samospráva odkrývá dvě základní roviny, ve kterých jej můžeme zkoumat. Jedná se o územní a zájmovou samosprávu:

- územní - můžeme chápat jako činnost svazků územní samosprávy,
- zájmová - můžou vykonávat různé zájmové komory, např. advokátní komora, lékařská komora atd.

Oběma rovinám je společný jeden znak a to, že stojí v protikladu státní správě a jsou závislé na úrovni její decentralizace. Samosprávu můžeme chápat jako výraz autonomie

a nezávislosti na celku ve spojení s výkonem povinností, které jsou na samosprávu státem delegovány.³

1.4 Reforma veřejné správy

Definovat tento pojem není lehké, neboť každý si pod těmito slovy představí něco jiného. Někomu se vybaví jen územně-správní členění státu, jinému vytvoření územní samosprávy, dalšímu například lepší fungování státní správy a s tím související přijetí zákona o státní službě, apod.

Můžeme říci, že reforma veřejné správy je komplexní přestavba systému, případně i zásadní změna činnosti (fungování) veřejné správy, či organizační restrukturalizace, tak víceméně dílčí (sektorální) modernizace či jiné zdokonalování. Z celosvětového hlediska jsou minimálně tři skupiny zemí s výrazně odlišným pojetím reforem veřejné správy:

- vysoce vyspělé země (západoevropské, Kanada, USA, Japonsko,...),
- země středo- a východoevropské, které byly do počátku 90. let součástí socialistického bloku,
- rozvojové země afrického, jihoamerického a asijského kontinentu.

Nás nejvíce zajímá druhá skupina, neboť v té se nachází naše republika. Pro tuto skupinu bylo typické odkládání správních reforem. Reformy VES v postkomunistických zemích převážně představují totální strukturální přestavbu dřívější centralizované státní správy v decentralizovanou VES, včetně rozsáhlé reformy správních aparátů a zejména pak nutnost změnit chování pracovníků VES a zděděné návyky z doby totality.⁴

³ Zdroj: Pojem samospráva, znaky a druhy [online] c2001 [cit. 2010-03-03] Dostupné z: <<http://www.epravo.cz/top/clanky/pojem-samosprava-znaky-a-druhy-15446.html>>

⁴ Zdroj: VIDLÁKOVÁ, O. Reformy veřejné správy, Pardubice: Univerzita Pardubice, 2000. 140 s. ISBN 80-7194-290-1

2 Vývoj veřejné správy od roku 1989

Zde se budeme zabývat zlomovým rokem 1989. V tomto roce nehovoříme o České republice, ale o Československé socialistické republice. Jednalo se o federaci České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky. V této době byla státní správa řízena z centra a podléhala politické moci, konkrétně Komunistická strana Československa (dále KSČ).

Orgány státní správy byly chápány jako výkonný aparát socialistického státu. Sloužily k organizování hospodářské, sociálně-kulturní a administrativně-politické výstavby. Vzhledem ke smíšenému modelu veřejné správy jejich výkonná činnost zasahovala do činnosti zastupitelských sborů všech stupňů.

Výkonná činnost orgánů státní správy v sobě spojovala jak základní poslání státní správy (uskutečňování požadavků zákonů a jiných rozhodnutí zastupitelských sborů), tak i činnosti, které byly v případě zastupitelských sborů označovány jako vnitroorganizační a pomocné.

Vzhledem k ústavě zakotvenému principu vedoucí úlohy KSČ se orgány státní správy staly důležitým nástrojem uskutečňování jejích záměrů. Jejich činnost měla výrazně politický charakter, vyjádřený podřízeností státní správy politickým cílům.⁵

2.1 Rok 1989

Mezi lety 1989 a 1990 se událo mnoho změn. Jednou z nich bylo zrušení národních výborů a obnovení obecní samosprávy. Co byly národní výbory (dále NV)? Jednalo se o orgán československé státní správy, který působil v letech 1945 – 1990. NV působily na úrovni města, okresu a kraje. NV měly volené orgány – plénium a rada NV, podobně jako dnes zastupitelstvo a radu obce.

Národní výbory se označovaly a rozčleňovaly podle místa, kde působily. Přestože socialistický stát nerozlišoval mezi městem a vsí, rozlišení na místní a městský národní výbor se tehdy používalo. Dělení NV bylo následující:

- místní národní výbor (MNV) – vykonával správu obce, byl podřízen ONV,

⁵ Zdroj: CHARBUSKÝ, M. Státní správa, Pardubice: Univerzita Pardubice, 2005. 93 s. ISBN 80-7194-807-1

- městský národní výbor (MěNV) – vykonával správu měst, byl podřízen ONV,
- obvodní národní výbor (ObNV) – vykonával správu městských obvodů v některých velkých městech, byl podřízen MěNV,
- okresní národní výbor (ONV) – vykonával správu okresů, byl podřízen KNV,
- krajský národní výbor (KNV) – vykonával správu krajů, do roku 1960 zde bylo 14 KNV, mezi lety 1960 – 1990 bylo 8 KNV, dnešní model krajského uspořádání ČR respektuje rozdělení vycházející z let 1949 – 1960.

Právní podklad k zakládání národních výborů byl dán ústavním dekretem prezidenta republiky ze dne **4. prosince 1944**. Ten pojímal národní výbory jako orgány prozatímní, pro přechodné období. Definitivní platnost ustanovení NV byla potvrzena ústavou z roku 1948: „*Článek 10: Nositelem a vykonavatelem státní moci v obcích, okresích a krajích a strážcem práv a svobod lidu jsou národní výbory*“.⁶

Symbolem zahájení přechodu od centralistické správy řízené komunistickou stranou se stal **17. listopad 1989**. V procesu změn bylo jejich cílem naplnění principů právního státu, volné soutěže politických stran, svobody podnikání a tržního hospodářství, ukončení deetizace (odstátnění) a v rámci veřejné správy přiblížení evropským strukturám.

Dalším důležitým dnem se stal **29. listopad 1989**, kdy byl ústavním zákonem vypuštěn z textu ústavy článek o vedoucí úloze komunistické strany. Byly přijaty zákony vztahující se k volbám prezidenta Československé socialistické republiky.

Součástí změn byl i ústavní zákon o změně názvu republiky. Dne 29. března 1990 vešel v platnost název Československá federativní republika. Tento název platil pouze do 23. dubna 1990, kdy nabyl účinnosti ústavní zákon o novém názvu státu: Česká a Slovenská federativní republika.

2.2 Východiska reformy veřejné správy po roce 1990

Z hlediska státního zřízení byla Česká republika jednou ze dvou částí federativního státu Československá socialistická republika, tzn. že centrální vládní úroveň sestávala ze dvou úrovní vlád: vlády federální a vlád dvou republik, České a Slovenské. Pod touto vrcholnou

⁶ Zdroj: Zákon 150/1948 Ústava Československé republiky, článek 10. [online]. [cit. 2010-03-08] Dostupné z <<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/1948/sb52-48.pdf>>

úrovni byly tři úrovně státní správy: krajská, okresní a místní. V nich státní správu vykonávaly národní výbory příslušného stupně. Tento model byl kopií systému lidových sovětů v SSSR a byl výrazem tuhého centralismu, jenž se v tehdejších učebnicích nazval demokratickým centralismem, a národní výbory pak orgány státní moci samosprávného charakteru. V tomto hierarchicky strukturovaném mechanismu panoval tuhý dirigismus vykonávaný příslušnými stranickými orgány komunistické strany. Neexistovalo oddělení profesní státní správy od politických struktur. Z politického centra bylo řízeno celé národní hospodářství.

Návrh reformy územní správy projednávány rozhodujícími politickými silami **v únoru 1990** předpokládal její rozvržení do dvou etap. V první se počítalo se zrušením KNV do 31. prosince 1990 a s vytvořením racionální dvoustupňové soustavy. Cílového řešení mělo být dosaženo až v návaznosti na přípravu nové ústavy.⁷

2.2.1 Legislativní změny

Vláda České republiky však svým usnesením ze **7. března 1990** schválila pouze první etapu reformy NV, v níž souhlasila se zrušením KNV k 31. prosinci 1990 a s přechodem na dvoustupňový systém národních výborů. Avšak dne 6. června 1990 přijala vláda další usnesení, kterým revidovala svoje březnové usnesení a v němž vyslovila souhlas s ukončením činnosti národních výborů všech stupňů ke dni voleb do místních zastupitelských orgánů, tj. k 29. listopadu 1990.

Aby se mohla veřejná správa reformovat, muselo dojít ke změně dosud platné Ústavy, k čemuž došlo přijetím ústavního zákona č. 293/1990 Sb., o změně ústavního zákona o československé federaci a o zkrácení volebního období národních výborů. Na jeho základě pak Česká národní rada mohla přijmout zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), zákon č. 368/1990 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích, zákon č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a některých dalších opatřeních s tím souvisejících a zákon č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze. Tím byla vytvořena právní východiska k první fázi decentralizace v České republice.

⁷ Zdroj: VIDLÁKOVÁ, O. Reformy veřejné správy, Pardubice: Univerzita Pardubice, 2000. 140 s. ISBN 80-7194-290-1

Velmi důležitým zákonem z výše jmenovaných byl zákon č. 367/1990 o obcích, kterým byla obnovena samospráva obcí. Došlo k obnově demokratických principů. Obce získaly majetek a možnost ovlivňovat rozvoj území.

Složitějším problémem se ukázalo být řešení druhého samosprávného stupně. Na politické scéně se od roku 1990 stále hlasitěji začaly prosazovat názory usilující o obnovu zemského zřízení. Proto vláda ČR zřídila v září 1990 vládní komisi pro zemské zřízení, která navrhla čtyři možné modely uspořádání České republiky, na jejichž základě pak Ministerstvo vnitra předložilo vládě dvě varianty: zemskou a regionální. Vláda se v srpnu 1991 rozhodla pro variantu zemského uspořádání a v únoru 1992 přijala vládní návrhy pěti zákonů, jimiž mělo být toto územněsprávní uspořádání realizováno. Zákonodárny sbor však tyto zákony již neprojednal, neboť se blížil rozpad federace, čímž byla správní reforma na určitou dobu odsunuta. Tím, že v roce 1990 byly zrušeny všechny tři stupně národních výborů, včetně krajských, ale přitom kraje jako správní články byly zachovány, byl tak uvolněn prostor, kterého využila ministerstva a některé jiné ústřední orgány státní správy k tomu, aby zřídily v rámci svých resortů zvláštní (dekoncentrované) orgány státní správy.

V ústřední státní správě také docházelo ke změnám, ovšem stále se nejednalo o ucelenou reformu. Vzniklo deset nových ministerstev, například:

- Ministerstvo životního prostředí,
- Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci,
- Ministerstvo státní kontroly,
- Ministerstvo mezinárodních vztahů,
- Ministerstvo pro hospodářskou soutěž.

V této době také došlo ke zrušení devíti jiných ministerstev. Měnila se působnost jednotlivých ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, některé získaly zcela nové úkoly, jindy docházelo k přesunu působnosti mezi jednotlivými ministerstvy. S těmito změnami byly spojeny velké přesuny pracovníků ústřední státní správy, která se tak vyznačovala značnou flexibilitou.⁸

⁸ Zdroj: POMAHAČ, R., VIDLÁKOVÁ, O. Veřejná správa. Praha: C. H. Beck, 2002. 290 s. ISBN 80-7179-748-0

2.2.2 Okresní úřady

V okresech působily okresní úřady (dále jen OkÚ) jako orgány státní správy I. instance anebo jako orgány odvolací v případech, kdy v první instanci rozhodovaly v přenesené působnosti obce, zejména obce s pověřenými obecními úřady. Vedle okresních úřadů působila v území okresu celá řada zvláštních (dekoncentrovaných) orgánů státní správy, jejichž počet se postupně zvyšoval, nikoli však na základě reformní strategie, ale spíše na základě praktik ministrů, kteří si zřízení těchto orgánů v rámci svého resortu dovedli prosadit.

OkÚ neměl volený orgán. Zřizovatelem okresu byla vláda, která mohla měnit sídlo okresu, případně i územní obvod okresu. OkÚ se skládal ze jmenovaných orgánů decentralizované státní správy.

Hlavními činnostmi OkÚ byly například:

- správa státního majetku (sám žádný nevlastnil),
- hospodaření podle vlastního rozpočtu,
- řídil a financoval některé rozpočtové a příspěvkové organizace, u nichž byl zřizovatelem,
- koordinoval činnost státních orgánů a obcí v okrese,
- zabezpečoval některé vazby mezi územní samosprávou a státní správou,
- stanovoval územní obvod tzv. pověřeným obecním úřadům, stanovoval jim rozsah výkonu státní správy v rámci přenesené působnosti, kontroloval jejich činnost,
- kontroloval činnost orgánů obcí na úseku přenesené působnosti, byl v přenesené působnosti nadřízeným orgánem obecních úřadů, ukládal obecním úřadům opatření k odstranění zjištěných nedostatků.

Činnost OkÚ řídila a kontrolovala vláda. Ministerstvo vnitra (dále MV) koordinovalo vydávání směrnic ústředních orgánů státní správy, kterými se měly OkÚ (i obecní úřady) řídit, kontrolovalo dodržování opatření vlády, usměrňovalo metodicky informační systém OkÚ, organizovalo porady přednostů OkÚ a zabezpečovalo odbornou přípravu pracovníků okresních (i obecních) úřadů.⁹

⁹ Zdroj: PEKOVÁ, J.; PILNÝ, J. Veřejná správa a finance. Praha: Codex Bohemia, 1998. 302 s. ISBN 80-85963-85-X. s. 45-47

2.3 Zánik federace

V září roku 1992 schválila Slovenská národní rada Ústavu Slovenské republiky, která ještě respektovala existující federaci, ale již zcela zřetelně počítala s jejím zánikem. Dne 25. listopadu 1992 Federální shromáždění odhlasovalo ústavní zákon č. 542/1992 Sb., o zániku České a Slovenské federativní republiky. 16. prosince 1992 schválila Česká národní rada Ústavu České republiky. Tímto došlo k definitivnímu zániku federace k **31. prosinci 1992** a vzniku dvou samostatných republik: Česká republika a Slovenská republika.¹⁰

Nyní stručně k této nově schválené ústavě, tedy ústavnímu zákonu č. 1/1993 Sb. Hlava sedmá ÚZEMNÍ SAMOSPRÁVA. Tato část je poměrně krátká. Má pouhých sedm článků. Úvodní článek 99 stanovil: Česká republika se člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky. Vyššími územními samosprávnými celky jsou země nebo kraje. V článku 103 tohoto zákona je psáno: *O názvu vyššího územního samosprávného celku rozhoduje jeho zastupitelstvo.*¹¹ Toto nedokonalé řešení došlo změny až za 5 let, v období druhé koaliční vlády, kdy Parlament ČR přijal dne 3. prosince 1997 nový ústavní zákon o vytvoření vyšších územních samosprávných celků, který současně představoval první změnu ústavy jímž se v článku 99 stanovuje: Česká republika se člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky. Článek 103 se vypouští.¹²

¹⁰ Zdroj: CHARBUSKÝ, M. Státní správa. Pardubice: Univerzita Pardubice, 2005. 93 s. ISBN 80-7194-807-1

¹¹ Zdroj: Zákon č. 1/1993 Sb. Ústava České republiky, [online]. [cit. 2010-03-15] Dostupné z: <<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/1993/sb01-93.pdf>>

¹² Zdroj: Zákon č. 347/1997 Sb. o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, [online]. [cit. 2010-03-15] Dostupné z: <<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/1997/sb114-97.pdf>>

3 Fáze reformy

Ve většině dostupných informačních zdrojů je reforma VES v ČR rozdělena do dvou fází. První fáze zahrnuje vznik vyšších územních samosprávných celků a druhá zakotvuje zrušení okresních úřadů.

Politickým východiskem pro reformu veřejné správy v novém státě, v samostatné České republice, bylo programové prohlášení vlády vzešlé z parlamentních voleb konaných v červnu 1992. Vláda v něm slíbila „vytvořit podrobný právní rámec, který umožní přirozený vznik samosprávných celků na základě mechanismů a podmínek stanovených v Ústavě“. Vláda dále potvrdila, že „základnímu demokratickému požadavku přenesení rozhodovacích pravomocí a odpovědnosti co nejdříve k občanovi bude odpovídat územní uspořádání státu, jehož základem budou samosprávné obce, přirozené regiony, případně historické územní celky, vybavené odpovídajícími kompetencemi a prostředky, jež sníží jejich závislost na rozpočtu republiky a posílí spoluodpovědnost občana za rozvoj komunity, v níž žije“.

Podle priorit uvedených v programovém prohlášení bylo připraveno institucionální řešení na úrovni ústřední státní správy, kde byl ke dni **31. října 1992** zřízen Úřad pro legislativu a veřejnou správu (ÚVLS)¹³ k plnění úkolů spojených s legislativní činností vlády a k plnění úkolů vyplývajících z reformy veřejné správy. Do čela ÚVLS byl ustanoven místopředseda vlády. Na úseku reformy veřejné správy ÚVLS zpracovával a předkládal vládě návrh koncepce reformy VES a další transformace ústřední státní správy, územní státní správy a samosprávy. Dále zpracovával odborná stanoviska k legislativním materiálům, týkajícím se změn ve stávající struktuře státní správy a samosprávy a zajišťoval koordinaci zahraniční pomoci v oblasti VES.

Vládním místem pro zpracování strategie reformy veřejné správy byl ÚVLS, který zpracoval a v **červnu 1993** předsedovi vlády (V. Klausovi) předložil Návrh reformy územní správy v České republice. Bohužel projednání materiálu ve vládě bylo několikrát pod různými záminkami odkládáno a v roce 1993 se o něm vůbec nejednalo. Vedly se však četné diskuse uvnitř státní správy, v politických stranách, v tisku atd.¹⁴

¹³ Úřad byl zřízen na základě zákona ČNR č. 474/1992 Sb., o opatřeních v soustavě ústředních orgánů státní správy ČR; v čele byl místopředseda vlády, toho času Jan Kalvoda (zároveň předseda ODA)

¹⁴ Zdroj: VIDLÁKOVÁ, O. Reformy veřejné správy, Pardubice: Univerzita Pardubice, 2000. 140 s. ISBN 80-7194-290-1

Spojení legislativní činnosti vlády s činností týkající se přípravy koncepce reformy VES a její implementace bylo výhodným řešením a bylo tak též hodnoceno zahraničními experty. Praktická situace však byla méně výhodná, protože v otázkách správní reformy nebylo shody ani v Poslanecké sněmovně, ani v samotné koaliční vládě, kde ministři Občanské demokratické strany (ODS), jakožto nejsilnější koaliční strany, a předseda vlády Václav Klaus upřednostňovali ekonomickou reformu před reformou správní.

ÚLVS vypracoval, za účasti expertního týmu složeného především z praktiků obecní samosprávy a ústřední i územní státní správy, koncepci reformy územní správy a později i návrh řešení reformy ústřední státní správy. Tyto koncepce z velké části nebyly zařazeny na jednání vlády. V Poslanecké sněmovně byla zřízena v únoru 1993 dočasná komise pro otázky územněsprávního uspořádání. V únoru 1994 se změnila na stálou komisi Poslanecké sněmovny pro reformu veřejné správy.

Vláda projednala a předložila v **červnu a srpnu 1994** Poslanecké sněmovně vládní návrhy ústavních zákonů o vytvoření vyšších územních samosprávných celků (dále VÚSC) a o jejich působnosti, v nichž bylo navrženo zřízení 17 VÚSC a předpokládalo se převedení zřizovatelské funkce k právníkům osobám a zařízením poskytujícím veřejné služby do jejich samosprávné působnosti. Nejrozsáhlejší přesun se týkal oblasti kultury, školství, silničního hospodářství, sociálního zabezpečení a zdravotnictví. Debata nad těmito zákonnými návrhy byla silně politizovaná a těžko se v Poslanecké sněmovně hledala shoda.¹⁵

Na přelomu května a června roku 1996 se konaly parlamentní volby. Koaliční strany uzavřely, ještě před programovým prohlášením vlády, koaliční dohodu, v níž se dohodly na zásadních krocích v oblasti státní správy a samosprávy. Tyto kroky byly začleněny do programového prohlášení vlády. Kromě přihlášení se vlády k racionalizaci a decentralizaci VES zejména formou zřízení regionální samosprávy se v něm zdůrazňuje důležitost aparátu VES s cílem zlepšit jeho profesionalitu, prestiž a respektovat jeho politickou a stranickou nezávislost.

¹⁵ Zdroj: POMAHAČ, R., VIDLÁKOVÁ, O. Veřejná správa. Praha: C. H. Beck, 2002. 278 s. ISBN 80-7179-748-0

Tato nová vláda zahájila svou činnost změnami ve struktuře a působnosti některých ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy. Bylo zrušeno Ministerstvo hospodářství. Jeho působnost byla rozdělena mezi řadu ministerstev, jmenovitě ve věcech telekomunikací a pošt na Ministerstvo dopravy a spojů, ve věcech regionální politiky, politiky bydlení, územního plánování a stavebního řádu, investiční politiky a cestovního ruchu na nově zřízené Ministerstvo pro místní rozvoj. Ve věcech státního informačního systému na nově zřízený Úřad pro státní informační systém. Součástí poměrně rozsáhlé restrukturalizace na úrovni ústřední státní správy bylo i zrušení ÚLVS, jehož působnost v oblasti legislativy byla přenesena na Ministerstvo spravedlnosti a působnost v oblasti VES nebyla přenesena nikam. Později vláda rozhodla předat tuto působnost ministryni spravedlnosti a ministru vnitra.¹⁶

3.1 První fáze reformy

V květnu roku 1997 se vláda vrátila k projednávání otázky, kdo bude vykonávat státní správu na úrovni krajů. **Dne 3. prosince 1997** byl přijat ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o zřízení vyšších územních samosprávných celků. Zákon upravuje územní vymezení krajů, nikoliv jejich konkrétní kompetence a způsob organizace. Zákonem bylo zřízeno 14 krajů včetně hlavního města Prahy s účinností od 1. ledna 2000. Celky odpovídají z územního hlediska zhruba krajskému členění z let 1949 – 1960. V zásadě jedinou častěji uvažovanou alternativou k tomuto členění bylo uspořádání krajů z roku 1960, eventuelně s doplněním Olomouckého kraje. Krajské upořádání z roku 1960 se neprosadilo mimo jiné právě kvůli rozporu s přirozenou geografickou regionalizací na středním stupni.¹⁷

Koncem ledna 1998 se ujala své úlohy nová vláda, jejímž předsedou se stal bývalý generální guvernér ČNB Josef Tošovský. Vláda projednala a schválila materiál předložený Ministerstvem vnitra o dalším postupu v reformě VES. Reforma VES je považována za dlouhodobý proces, ale v současné etapě reformy vláda považuje za nutné:

- uvést postavení a úkoly orgánů územní samosprávy do souladu s ústavou ČR a s dokumenty EU,

¹⁶ Zdroj: POMAHAČ, R., VIDLÁKOVÁ, O. Veřejná správa. Praha: C. H. Beck, 2002. 278 s. ISBN 80-7179-748-0

¹⁷ Zdroj: Reforma územní veřejné správy v České republice [online]. c2001 [cit.2010-03-23]. Dostupné z: <http://www.europeum.org/disp_article.php?aid=413>

- přistoupit k nezbytné decentralizaci státní správy na orgány územní samosprávy a k dekoncentraci státní správy na nižší stupně správních orgánů při respektování zásady subsidiarity,
- provést dělbu působnosti v samosprávě mezi obce a VÚSC,
- přistoupit k právní úpravě státní služby,
- vybudovat správní soudnictví a v souvislosti s tím nově upravit správní řízení,
- vytvořit předpoklady pro stabilitu státní správy, její zefektivnění a ochranu před politickými vlivy.

Záměry vlády v reformě VES jsou v materiálu podrobně popsány v členění na územní samosprávu, územní státní správu a ústřední státní správu. Navrhovaná věcná řešení mají být využita při přípravě konkrétních vládních návrhů zákonů uvedených v harmonogramu, jenž tvoří přílohu k usnesení vlády. Vláda též rozhodla, že výkon státní správy na úrovni kraje bude svěřen orgánům VÚSC (společný model státní správy a samosprávy). Do doby, než bude přijata potřebná zákonná úprava pověřila vláda MV plnit úlohu ústředního orgánu pro reformu VES a koordinovat na tomto úseku plnění úkolů ostatními orgány státní správy.

V polovině roku 1998 se konaly nové volby ze kterých vzešla nová vláda pod vedením Miloše Zemana. Tato vláda ve svém programovém prohlášení mimo jiné uvedla, jakými opatřeními hodlá zastavit trend k neodůvodněnému nárůstu a byrokratizaci veřejné správy a jak hodlá nastartovat obrat v negativním vnímání VES občany a přispět k tomu, aby VES byla službou občanům a dalším subjektům. Základní politická východiska vlády pro správní reformu představovala:

- provedení dělby pravomoci a působnosti mezi státní správou a samosprávou s omezováním státní správy na nezbytné úkoly, jež musí stát podle ústavy plnit,
- přesné vymezení kompetencí mezi jednotlivé orgány jak v horizontální, tak ve vertikální linii,
- koncentraci řízení kvality veřejné správy včetně její profesionalizace, apolitičnosti a celkové koordinace do jednoho vládního místa,
- posílení působnosti obcí tak, aby mohly účinněji uspokojovat potřeby občanů,
- zákonné vymezení pojmu základní majetek státu a podstatné zpřísnění a zprůhlednění pravidel pro nakládání s majetkem obcí,

- postupné vytváření podmínek pro dobrovolné spojování obcí do větších celků tak, aby došlo ke snížení stávající rozdrobenosti obcí ve prospěch lepšího výkonu jejich působnosti.

V tomto roce bylo MV určeno ústředním orgánem pro reformu VES. Ministr vnitra Václav Grulich rozhodl nejdříve o strukturálně-organizačním zabezpečení úkolu tím, že jmenoval dalšího náměstka s pověřením vypracovat koncepci reformy VES a k tomu účelu byl zřízen na MV nový úsek. Tento úsek byl postupně budován a hierarchicky strukturován a v roce 2000 měl devadesát pracovníků.¹⁸

Úsek pro reformu VES MV ČR, pod tímto úsekem fungovaly:

- odbor reformy veřejné správy,
- odbor vzdělávání pracovníků veřejné správy,
- odbor informatizace veřejné správy,
- Rada vlády pro státní informační politiku,
- Úřad pro státní informační systém,
- jednotlivé resorty - manažeři reformy,
- Pracovní výbor náměstků ministrů pro RVS.¹⁹

Základem správní reformy bylo zpracování koncepce reformy VES na MV. Koncepce má část analytickou a návrhovou. Vše, co je obsaženo v části návrhové, je opřeno o provedené analýzy dřívějšími vládami, případně týmy expertů. Koncepce vychází z přesvědčení, že jde o celý komplex dílčích koncepcí reformy VES a že nejde o jednorázovou záležitost, ale o dlouhodobý proces. Ve vládou schváleném dokumentu se rozlišují dílčí koncepce:

- přípravy pracovníků ve VES,
- informatizace ve VES,
- zvýšení účinnosti veřejného sektoru,
- zvýšení účinnosti řízení ve VES,
- zvýšení účinnosti veřejné kontroly.

¹⁸ Zdroj: VIDLÁKOVÁ, O. Reformy veřejné správy, Pardubice: Univerzita Pardubice, 2000. 140 s. ISBN 80-7194-290-1

¹⁹ Zdroj: Reforma veřejné správy [online]. c2000 [cit.2010-03-08]. Dostupné z: <<http://www.issz.cz/archiv/2000/prezentace/herzan.ppt>>

Koncem roku 1999 byl vytvořen balík návrhů zákonů připravených na Ministerstvu vnitra, Ministerstvu financí a Ministerstvu pro místní rozvoj k provedení ústavního zákona o vytvoření VÚSC, jež vláda projednala a jako vládní návrhy zákonů postoupila Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky (PSP ČR). Byly přijaty tyto zákony:

- zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
- zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení),
- zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů,
- zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze,
- zákon č. 132/2000 Sb., o změně některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze,
- zákon č. 147/2000 Sb., o okresních úřadech,
- zákon č. 157/2000 Sb., o přechodu věcí, práv a závazků z majetku ČR do majetku krajů,
- zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech,
- zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích,
- zákon č. 220/2000 Sb., změny zákonů v souvislosti s přijetím zákona o majetku ČR,
- zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní,
- zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje,
- zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

Dne **12. listopadu 2000** se uskutečnily volby do 14 krajských zastupitelstev. Ve dnech 18.-21. prosince byla svolána jejich první zasedání, poté následovalo zvolení hejtmanů, kteří se ujali řízení další činnosti krajských samospráv. Na základě schválených zákonů přešla na krajské úřady první část působností z ústředních orgánů státní správy a okresních úřadů. Krajská zastupitelstva začala vykonávat svou činnost od **1. ledna 2001**. Tímto datem také končí první fáze reformy.

Zásadní význam měla pro organizační strukturu krajů otázka volby spojeného, nebo odděleného modelu veřejné správy. Spojený model spočívá ve výkonu státní správy orgány samosprávy v tzv. přenesené působnosti, tj. věcně se postupuje při jejím výkonu ve stejném režimu jako ve státní správě. Oddělený model představuje výkon státní správy a výkon samosprávy ve dvou oddělených systémech orgánů. Pro oba modely svědčí v podmínkách ČR závažné argumenty: pro spojený model jeho existence v Německu a Rakousku jako zemích

historicky nejbližších z hlediska správních tradic, pro oddělený model jeho preferování většinou států, které prošly v uplynulých třiceti letech intenzivními procesy decentralizačního charakteru. Konečné rozhodnutí bylo v tomto směru nakonec politické. Poslanecká sněmovna se velkou většinou hlasů usnesla na preferenci spojeného modelu, z čehož vycházela příprava zákonů realizujících I. fázi reformy veřejné správy. Soubor těchto zákonů byl přijat v průběhu roku 2000. Jedná se o výše zmiňovaný balíček zákonů. Nejdůležitější z nich je zákon č. 129/2000 Sb., o krajích.²⁰

Kraje

- Kraj je územním společenstvím občanů, které má právo na samosprávu.
- Kraj je veřejnoprávní korporací, která má vlastní majetek a vlastní příjmy vymezené zákonem a hospodaří za podmínek stanovených zákonem podle vlastního rozpočtu. Kraj vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících.
- Kraj je samostatně spravován zastupitelstvem kraje (dále jen zastupitelstvo); dalšími orgány kraje jsou rada kraje (dále jen rada), hejtman kraje (dále jen hejtman) a krajský úřad. Orgánem kraje je též zvláštní orgán kraje (dále jen zvláštní orgán) zřízený podle zákona.
- Kraj pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů.
- Kraj spravuje své záležitosti samostatně (dále jen samostatná působnost). Státní orgány mohou do samostatné působnosti zasahovat, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem, který stanoví zákon. Rozsah samostatné působnosti může být též omezen zákonem.
- Státní správu, jejíž výkon byl zákonem svěřen orgánům kraje, vykonávají orgány kraje jako svou přenesenou působnost. Kraj je při výkonu státní správy správním obvodem. Kraj je povinen zabezpečit výkon přenesené působnosti.
- Kraj při výkonu samostatné působnosti a přenesené působnosti chrání veřejný zájem.
- Kraj zajišťuje výkon finanční kontroly podle rozpočtových pravidel územních rozpočtů a podle zvláštního právního předpisu.²¹

²⁰ Zdroj: Reforma územní veřejné správy v České republice [online]. c2001 [cit. 2010-03-23]. Dostupné z: <http://www.europeum.org/disp_article.php?aid=413>

²¹ Zdroj: Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)

3.2 Druhá fáze reformy

Základním cílem druhé fáze reformy je další rozvinutí decentralizačních a dekoncentračních procesů. V této souvislosti dochází k přesunutí kompetencí, které byly dosud vykonávány orgány státní správy (především okresními úřady), na samosprávu.

Pro přenos působností byla zvolena následující kritéria:

- dostupnost pro občany,
- počet obyvatel správního obvodu,
- přenos prvoinstančního rozhodování na co nejnižší možnou úroveň veřejné správy,
- četnost vydaných prvoinstančních rozhodnutí na jednotlivých úsecích státní správy,
- efektivnost, kvalita a hospodárnost výkonu veřejné správy na příslušném stupni,
- náročnost přenášených působností na kvalifikovanost zaměstnanců úřadu.

Rozhodujícím datem v druhé fázi reformy územní veřejné správy je **1. leden 2003**. Ke dni 31. prosince 2002 byla totiž ukončena činnost okresních úřadů a jejich působnost byla přenesena převážně na orgány územních samospráv - obce s rozšířenou působností a kraje a v některých případech na jiné správní úřady.

3.2.1 Zrušení okresních úřadů²²

Již při přípravě první fáze reformy se uvažovalo o změně uspořádání státní správy i na okresním stupni. Nezbytnost této změny vyplývala jednak z decentralizačního a dekoncentračního charakteru reformy VES - a tedy svěřování dalších úkolů plněných dosud státem samosprávě. Jednak z potřeby měnit dosavadní územní uspořádání výkonu státní správy založené na okresní úrovni v roce 1960. Svůj význam měla také skutečnost, že OkÚ jako orgány výlučně státní správy byly prvkem odděleného modelu výkonu VES, zatímco v obcích i krajích se uplatňuje spojený model. **Těžiště druhé fáze reformy proto spočívá ve zrušení OkÚ a přechodu jimi vykonávaných kompetencí na jiné orgány VES.**

Při přípravě i realizaci koncepce druhé fáze reformy vznikla otázka, na které orgány VES přejde většina kompetencí OkÚ. Uvažovalo se o vytvoření nových orgánů charakteru okresní samosprávy v nových menších okresech. Rizikem tohoto řešení byla možnost oslabení zainteresovanosti měst, na která kompetence přecházejí při neexistenci okresní

²² Zdroj: Veřejná správa v České republice. Ministerstvo vnitra ČR, úsek veřejné správy. Praha [online]. c2005 [cit. 2010-03-29]. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/odbor/moderniz/vs_vcr.pdf>

samosprávy. Dalším problémem byla Ústava České republiky, která zná pouze obecní a krajskou samosprávu. Z uvedených důvodů se toto řešení nerealizovalo.

Uvažovalo se o přenesení kompetencí OkÚ na 381 pověřených obecních úřadů. Bohužel některé pověřené obecní úřady sídlili v relativně malých centrech a měly velmi malé územní obvody.

Nezbývalo než najít jinou cestu. Řešení nese název obec s rozšířenou působností. Princip výkonu správy v širším obvodu je převzat z pověřených obecních úřadů. Výsledkem výše uvedeného procesu byl vládní návrh zákona č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností. Tento návrh obsahoval 192 obcí. V Poslanecké sněmovně byl doplněn na 194 a v Senátu na 205. Tato struktura maximálně odpovídá možné prostorové decentralizaci a dekoncentraci výkonu většiny správních kompetencí na základním stupni.

3.2.2 Vznik obcí s rozšířenou působností

Výše uvedený zákon dále stanovil zákonnou formu i existenci konkrétních pověřených obecních úřadů, které byly dosud v souladu se zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), určeny pouze vyhláškou Ministerstva vnitra ČR. Počet obcí s pověřeným obecním úřadem byl tímto zákonem zvýšen na 388.

Uvedená základní změna vyžadovala ke své realizaci legislativní i praktické kroky. Z legislativních kroků byl nejdůležitější přechod kompetencí okresních úřadů na obce s rozšířenou působností, přechod majetku státu souvisejícího s výkonem zmíněných kompetencí na tyto obce a přechod pracovníků z okresních úřadů do orgánů, kterým byly svěřeny příslušné kompetence.

Obec²³

- je základním územním samosprávným společenstvím občanů; tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce,
- je veřejnoprávní korporací, má vlastní majetek,
- obec vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících,

²³ Zdroj: Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

- pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem.

Území obce je tvořeno jedním nebo více katastrálními územími. Obec se dále může členit na části. Každá část území České republiky přísluší k některé obci, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak (zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.).

Členění obcí:

- město - obec, která má alespoň 3 000 obyvatel, je městem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády;
- městys - obec je městysem, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády;
- statutární města - Kladno, České Budějovice, Plzeň, Karlovy Vary, Ústí nad Labem, Liberec, Hradec Králové, Pardubice, Jihlava, Brno, Zlín, Olomouc, Přerov, Chomutov, Děčín, Frýdek-Místek, Ostrava, Opava, Havířov, Most, Teplice, Karviná a Mladá Boleslav. Území statutárních měst se může členit na městské obvody nebo městské části s vlastními orgány samosprávy.

Obec spravuje své záležitosti samostatně – v samostatné působnosti. V zákonem stanovených případech vykonávají orgány obce rovněž státní správu. V těchto případech hovoříme o výkonu přenesené působnosti – výkonu státní správy delegované státem formou zákona na orgány základních územních samosprávných celků.

Obce se od sebe liší rozsahem výkonu státní správy v přenesené působnosti. Podle rozsahu výkonu státní správy v přenesené působnosti rozlišujeme obce se základním rozsahem přenesené působnosti (do této kategorie spadají všechny obce) a obce s širším rozsahem přenesené působnosti. Jedná se o obce, které vykonávají státní správu v přenesené působnosti i na území druhých obcí, tj. pro obce spadající do jejich správního obvodu. Do této kategorie obcí spadají pověřené obecní úřady (celkem 388) a obce s rozšířenou působností (celkem 205), které jsou stanoveny zákonem č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným

obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností. Zde je podrobné členění obcí s přenesenou působností:²⁴

- obec;
- obec s matričním úřadem;
- obec se stavebním úřadem;
- obec s pověřeným obecním úřadem;
- obec s rozšířenou působností.

Funkce obce

Obce plní následující funkce vymezené příslušným zákonem (např. v ČR zákonem o obcích):

- vlastní samosprávní funkci, v ČR tzv. samostatná působnost obce v záležitostech, o kterých může samostatně rozhodovat, tzn. má určité pravomoci. Obec jako územní společenství občanů má právo na samosprávu, právo samostatně rozhodovat v mnoha oblastech VES. Obec vykonává VES v samostatné působnosti, tzn. volené orgány obce (zastupitelstvo) rozhodují ve věcech územní samosprávy;
- přenesené funkce. V ČR tzv. přenesená působnost, v rámci vykonávání státní správy v tzv. smíšeném modelu místní správy. Např. v ČR obecní úřad vykonává v přenesené působnosti státní správu v rozsahu vymezeném zákonem o obcích.

Postavení obce

Obec jako základní samosprávní celek je:

- veřejnoprávní korporací,
- reprezentantem veřejných zájmů a zájmů občanů,
- samostatným ekonomickým subjektem, má právní subjektivitu,²⁵
- zabezpečuje veřejné služby,
- může zakládat obecní podniky, vkládat svůj majetek do společných podniků zakládaných společně s jinými obcemi nebo se soukromým sektorem,
- má určitou finanční suverenitu danou zákonem (zákon o rozpočtových pravidlech),

²⁴ Zdroj: Veřejná správa v České republice. Ministerstvo vnitra ČR, úsek veřejné správy. Praha [online]. c2005 [cit. 2010-03-29]. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/odbor/moderniz/vs_vcr.pdf>

²⁵ v právních záležitostech a ve smluvních vztazích vystupuje svým vlastním jménem, nese odpovědnost za důsledky svých rozhodnutí

- je nositelem veřejné moci, může zřídit obecní policii, Upravuje veřejné záležitosti obecně závazným vyhláškami,
- zajišťuje rozvoj obce.

Práva a povinnosti obce:

- zvelebovat vlastní obecní majetek,
- zabezpečovat veřejné statky pro své občany,
- zohledňovat místní zvláštnosti, zájmy a preference obyvatel, kteří žijí na jejím území,
- spolupracovat a rozvíjet vztahy s jinými obcemi, kraji, státem a ostatními subjekty.

4 Současná podoba veřejné správy, e-Government

Protože cílem VES je především přiblížení se k občanovi, bylo jen otázkou času, kdy dojde k vytvoření elektronické veřejné správy. V dnešní době je počítač s připojením k internetu samozřejmostí téměř pro každého občana, podnikatele či obchodní společnost. S rozvojem informačních a komunikačních technologií se zvýšily také možnosti pro změny ve výkonu veřejné správy i v její komunikaci s veřejností.

Názor autorky:

osobně bych začátek elektronizace veřejné správy spojovala s rokem 2003, kdy byla vypracována studie proveditelnosti komplexní informatizace krajů a začal se řešit projekt tzv. malé integrace. Jednalo se o projekty Elektronický portál územních samospráv (ePUSA), Správu datových zdrojů a aplikací (SDZA) a Metainformační vyhledávací systém (MIVS).

ePUSA je společný projekt Asociace krajů ČR a Ministerstva vnitra ČR, který řeší problematiku kontaktů na kraje, města a obce až na úroveň kontaktních pracovníků. Údaje obsažené na tomto portálu jsou součástí informačního systému krizového řízení a jsou dostupné i pro Policii ČR a zdravotní služby. Data na tomto portálu tvoří také základ pro **datové schránky**. O nich bude psáno níže v kapitole 4.2.2

4.1 e-Government²⁶

„e-Government“ představuje transformaci vnitřních a vnějších vztahů VES pomocí informačních a komunikačních technologií s cílem optimalizovat interní procesy. Jejím cílem je pak rychlejší, spolehlivější a levnější poskytování služeb veřejné správy nejširší veřejnosti a zajištění větší otevřenosti veřejné správy ve vztahu ke svým uživatelům.

Hlavním cílem e-Governmentu je zvýšení výkonnosti státní správy, které by mělo přispět především ke zjednodušení činností veřejnosti při styku s veřejnou správou. Cestou k dosažení tohoto cíle je podpora činností správních úřadů při plnění úkolů státní správy a samosprávy vytvořením pravidel komunikačního prostředí odpovídajících charakteru a obsahu úloh plněných státními orgány. Tato pravidla podpoří žádanou výměnu informací a budou nutnou podmínkou pro spolupráci jednotlivých informačních systémů ve VES.

²⁶Zdroj: e-Government. [online]. [cit. 2010-04-07]. Dostupné z: <<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/micr/egovernment/default.htm>>

Dalším cílem je také vymezení procesně-správního charakteru činnosti správních úřadů a jeho odrazu ve funkcích informačních systémů, v zohlednění vzájemných vztahů vyplývajících z právního rámce fungování a zabezpečení předávání dat na základě stanovených práv a povinností.

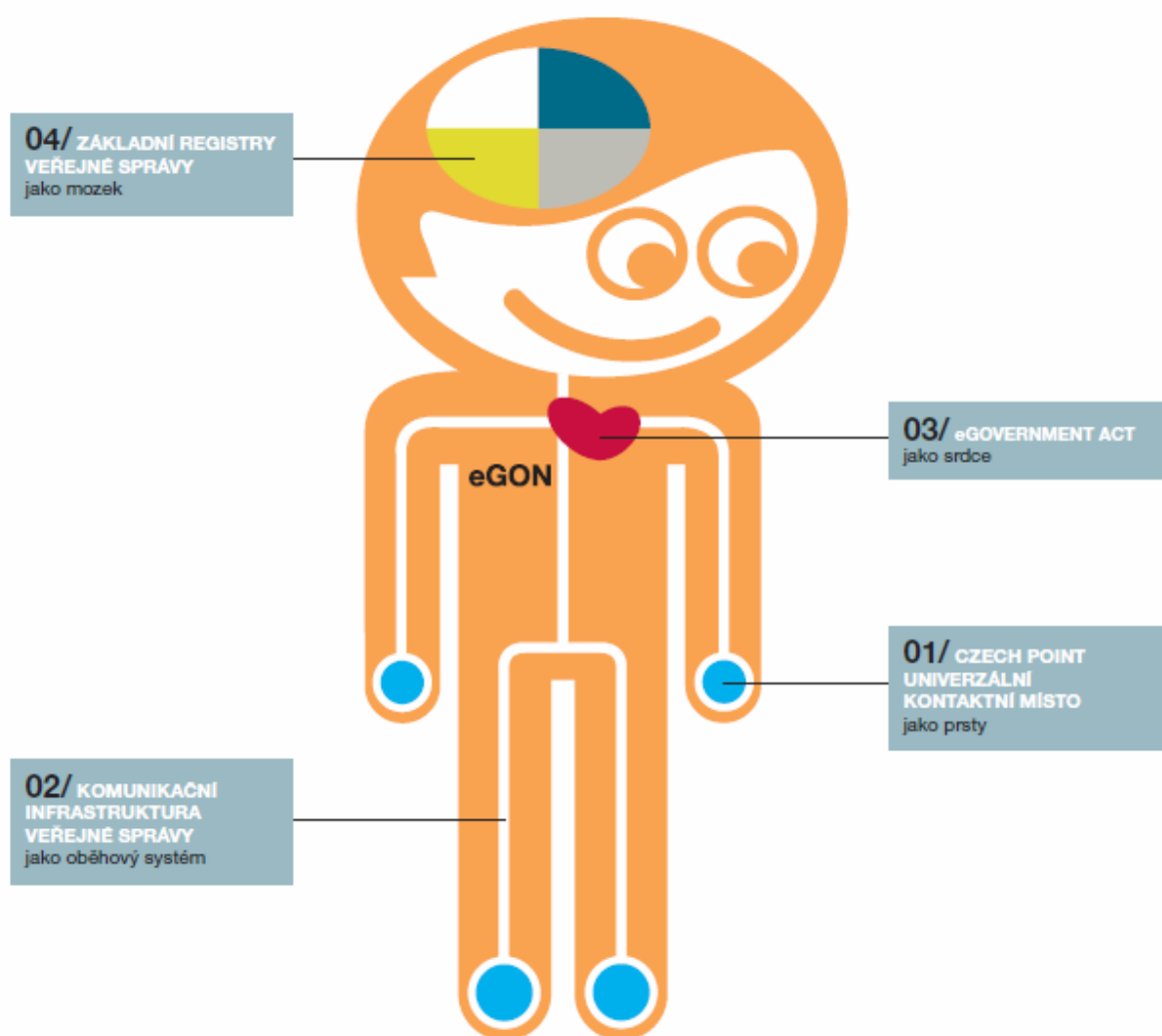
Pro správnou funkci e-Governmentu je klíčová účelná elektronizace vnitřních agend ve VES, neboť jedině taková elektronizace v konečném důsledku umožní veřejnosti volbu lokality a volbu způsobu komunikace s VES. Právě elektronizace vnitřních agend VES je tím nejsložitějším úkolem současného e-Governmentu, který je stále předmětem hledání správného a efektivního řešení jak v České republice, tak v zahraničí.

4.2 eGON

Jedná se o zastřešující projekt elektronizace veřejné správy. eGON je symbol eGovernmentu – moderního, přátelského a efektivního úřadu. eGON je v přeneseném významu živý organismus, ve kterém vše souvisí se vším a fungování jednotlivých částí se navzájem podmiňuje. Existenci a životní funkce eGONa zajišťují:

- prsty: Czech POINT,
- oběhová soustava: KIVS – Komunikační infrastruktura veřejné správy,
- srdce: Zákon o e-Governmentu – zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů,
- mozek: Základní registry veřejné správy – zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.²⁷

²⁷Zdroj: eGON jako symbol e-Governmentu [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z: <www.mvcr.cz/clanek/egon-jako-symbol-egovernmentu-moderniho-pratelskeho-a-efektivniho-uradu-252052.aspx>

Obrázek 2 eGon²⁸

Projekt eGON byl zahájen **na konci roku 2006** a představuje komplexní projekt elektronizace VES, jehož hlavním cílem je usnadnění života občanům a zvýšení efektivity VES díky důmyslnému využití informačních technologií.

Rok 2007 byl věnován přípravám projektu (zahrnující mimo jiné pilotní provoz Czech POINTů) a zejména návrhům legislativních úprav podmiňujících realizační fázi. Následující období bylo ve znamení Czech POINTů, rozšířila se jak síť poboček (jichž bylo do konce roku 2008 zprovozněno více jak 3000) i škála služeb, jež mohou občané na Czech POINTech využít.

²⁸ Zdroj: eGovernment jako živý organismus 2007. [online] [cit. 2010-04-01] Dostupné z: <<http://www.mvcr.cz/clanek/publikace-o-egovernmentu-ke-stazeni.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>>

V roce 2008 byla přijata legislativní opatření, umožňující „oživování“ eGONa jako živého organismu. V červnu 2008 byl přijat zákon č. 300/2008 Sb., o autorizované konverzi dokumentů, někdy též nazývaný jako Zákon o eGovernmentu, jež je zásadní normou pro zavádění datových schránek od 1. července. 2009.

Rok 2009 byl věnován rozvoji Komunikační infrastruktury veřejné správy a zároveň také spuštění systému datových schránek. A v roce 2010 bude uskutečněna závěrečná fáze, která obnáší spuštění nejprve pilotního a od července 2011 ostrého provozu základních registrů.²⁹

4.2.1 Czech POINT

Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál (tedy Czech POINT) je projektem, jehož cílem je zredukovat přílišnou byrokracii ve vztahu „občan - veřejná správa“. V současnosti musí občan často navštívit několik úřadů k vyřízení jednoho problému. Czech POINT slouží jako asistované místo výkonu veřejné správy, umožňující komunikaci se státem prostřednictvím jednoho místa tak, aby „obíhala data, ne občan“.

Cílem projektu Czech POINT je vytvořit garantovanou službu pro komunikaci se státem prostřednictvím jednoho univerzálního místa, kde je možné získat a ověřit data z veřejných i neveřejných informačních systémů, úředně ověřit dokumenty a listiny, převést písemné dokumenty do elektronické podoby a naopak, získat informace o průběhu správních řízení ve vztahu k občanovi a podat podání pro zahájení řízení správních orgánů. Jde tedy o maximální využití údajů ve vlastnictví státu tak, aby byly minimalizovány požadavky na občany.

Projekt Czech POINT přináší značné ulehčení komunikace občana se státem. V některých situacích stačí dojít pouze na jeden úřad. V konečné fázi projektu by občan mohl své záležitosti vyřizovat i z domova prostřednictvím internetu.³⁰

²⁹ Zdroj: eGON jako symbol e-Governmentu [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z: <<http://www.mvcr.cz/clanek/egon-jako-symbol-egovernmentu-moderniho-pratelskeho-a-efektivniho-uradu-252052.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>>

³⁰ Zdroj: Czech POINT [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z: <<http://www.czechpoint.cz/web/index.php?q=node/22>>

Czech POINTy jako eGONovy prsty zajišťují snadný kontakt občanů s VES. Jedná se o kontaktní místo VES, poskytující občanům zejména ověřené údaje vedené v centrálních registrech, jako jsou rejstřík trestů, obchodní rejstřík nebo registr živnostenského podnikání.

Czech POINTy v současnosti nabízejí:

- výpis z katastru nemovitostí,
- výpis z obchodního rejstříku,
- výpis z živnostenského rejstříku,
- výpis z rejstříku trestů,
- výpis z bodového hodnocení řidiče,
- výpis ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů (SKD),
- podání podle živnostenského zákona (§ 72),
- podání do registru účastníků provozu modulu autovraků ISOH,
- konverzi dokumentů z listinné do elektronické formy a naopak,
- podání žádosti o zřízení datové schránky.

Czech POINTy jsou dostupné na obecních a městských úřadech, na pobočkách České pošty, na pobočkách Hospodářské komory ČR, na českých zastupitelstvích v zahraničí, u vybraných notářů nebo prostřednictvím e-shopu na internetové adrese www.czechpoint.cz.³¹

Vývoj Czech POINTu v letech 2007-2009

Czech POINTy jsou součástí eGona, které jako první začaly fungovat. V březnu 2007 se rozběhl pilotní provoz ve 37 obcích České republiky. Závěrečná zpráva ukázala, že jde o smysluplný projekt. Na základě zkušeností ze zkušebního provozu byl od ledna 2008 zahájen ostrý provoz na více než osmi stech pobočkách, zprvu nejvíce na matrikách při obecních úřadech. Postupně se rozrůstala jak síť poboček (a to i v zahraničí na zastupitelských úřadech ČR), ale i množství nabízených funkcionalit. V průběhu roku 2008 tak například přibýly velmi využívané služby vydávání výpisu z trestního rejstříku nebo výpisu z bodového registru řidičů.

S rostoucím počtem nabízených služeb se zvyšují i nároky na zvyšování bezpečnostních standardů na ochranu dat dostupných z databází. Ta je zajištěna například auditem přístupů

³¹ Zdroj: Czech POINT – Kontaktní místa veřejné správy [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z: <<http://www.mvcr.cz/clanek/czech-point-kontaktni-mista-verejne-spravy.aspx>>

do systému nebo přihlašování přes bezpečnostní certifikáty. Na konci srpna roku 2009 byl vydán dvoumiliontý výpis, který je jedním z mnoha důkazů, že o služby Czech POINTu je mezi občany značný zájem. Aktuální statistiky o množství poboček, vydaných výpisů, seznam kontaktních míst a novinky jsou dostupné z webových stránek www.czechpoint.cz.³² V **příloze č. 1** uvádím několik grafů pro lepší představu, jak je Czech POINT využíván.

4.2.2 Datové schránky

Tato kapitola se věnuje základním otázkám ve vztahu k datovým schránkám (dále DS). Těmito otázkami jsou: co je DS, kdo si ji musí zařídit, k čemu slouží, jak se spouští a jak se používá. Dne 1. července 2009 vešel v platnost nový **zákon č. 300/2008 Sb.**, o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který zavedl DS a přinesl odpovědi na tyto otázky.

DS jsou elektronickým úložištěm, na které se doručují dokumenty orgánů veřejné moci a stejně tak i vůči nim. Tento způsob komunikace nahrazuje klasické doručování v listinné podobě.

Označení schránka může vyvolávat představu, že se jedná o systém e-mailu. Tak to ale není. DS je spíše datové úložiště. Všechny DS jsou umístěny v rámci jednoho informačního systému, nejedná se tedy o zasílání, ale o vkládání zpráv do konkrétní DS. Právě proto, že datová zpráva neopustí tento informační systém, nikde necestuje jako email, je možné garantovat její doručení. Proto zákon počítá se zaručeným doručením a zavádí institut vyzvednuté zásilky, který říká, že každá zásilka do DS je považována za vyzvednutou po deseti dnech od jejího doručení a to i v případě, že si ji adresát nevyzvedl.³³

Názor autorky:

z tohoto hlediska je podle mého názoru DS velice užitečná. Již nebude možné zdržovat úřední řízení tím, že si nevyzvedneme doporučený dopis, nebo dopis do vlastních rukou. Ať již záměrně, nebo proto, že jednoduše nemáme čas, nebo že se nezdržujeme v místě trvalého bydliště. Také je to důvod, aby každý, kdo má DS zřízenou, ji také využíval. Neboť,

³² Zdroj: Czech POINT – Kontaktní místa veřejné správy [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/czech-point-kontaktni-mista-verejne-spravy.aspx?q=Y2hudW09Mw%3d%3d>

³³ Zdroj: časopis Egovernment elektronizace veřejné správy, č. 4/2008, s. 43. str. 6. ISSN 1801-9420

jak bylo napsáno výše, úřady nezajímá, zda si dotyčný zprávu skutečně přečetl nebo ne. Po deseti dnech bude považovaná za doručenou.

Na druhou otázku, tedy kdo si musí DS zařídit, je odpověď zde. Povinně ji musí využívat pouze právnické osoby a orgány veřejné moci, a to od 1. listopadu 2009. Pro ostatní jsou DS zcela dobrovolné. Fyzické osoby si mohou datovou schránku zřídit dobrovolně. Pokud tak učiní, orgány veřejné moci jsou povinny ji využívat i vůči nim. Fyzickým osobám žádná taková povinnost nevyplývá, mohou nadále využívat oba typy komunikace, tedy elektronickou i listinnou. DS nejsou povinné ani pro podnikající fyzické osoby. Výjimkou z této skupiny jsou však advokáti, daňoví poradci, insolvenční správci, notáři a exekutoři. Na tyto podnikatele se vztahuje přechodné období, po jehož uplynutí jim bude DS zřízena automaticky. Zatím není možná komunikace mezi právnickými ani mezi fyzickými osobami navzájem.³⁴

Postupné spouštění datových schránek

Dne 1. července 2009 byl zahájen zkušební provoz DS. Tato první fáze spuštění se týkala především obecních úřadů. Od 1. července do 1. listopadu 2009 si povinní majitelé DS mohli vyzkoušet jejich chod nanečisto, tedy přihlásit se, aniž by schránku oficiálně používali. Aktivovat DS bylo možné kdykoli během zkušebního provozu. Ostrý provoz DS spustilo Ministerstvo vnitra **k 1. listopadu 2009**.

Používání datových schránek

Povinně musí mezi sebou DS využívat orgány veřejné moci. Dále je touto cestou povinná komunikace orgánů veřejné moci vůči právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám, kterým se zřizuje datová schránka ze zákona (nemusí o ni žádat). Dále komunikace orgánů veřejné moci vůči osobám, kterým byla DS zřízena na základě jejich žádosti. Ovšem komunikace právnických a fyzických osob vůči orgánům veřejné moci je již dobrovolná.

Názor autorky na tuto problematiku:

ve výše uvedeném spatřuji velký nedostatek. Orgány veřejné moci mají povinnost komunikovat s okolím pomocí DS, ale majitelé DS (fyzické a právnické osoby) již tuto

³⁴ Zdroj: Co jsou datové schránky [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z: <<http://www.mvcr.cz/clanek/co-jsou-datove-schranky.aspx>>

povinnost nemají. Způsobuje to komplikace pro úřady, v tom smyslu, že úřady pak vedou stejné dokumenty jak v papírové, tak v elektronické podobě, tedy duplicitně.

Czech POINT a datové schránky

Czech POINT je kontaktní místo, kde si můžeme zřídit DS, můžeme si zde zažádat o nové přihlašovací údaje, zneplatnit přístupové údaje nebo zneprístupnit DS. Ovšem DS lze zneprístupnit pouze těm subjektům, které o ni zažádaly, tzn. pouze fyzickým osobám, které nemají povinnost DS danou ze zákona.

Konverze dokumentů

Jedná se o úplné převedení dokumentu v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě nebo datovém souboru (dále jen „dokument obsažený v datové zprávě“), ověření shody obsahu těchto dokumentů a připojení ověřovací doložky, nebo úplné převedení dokumentu obsaženého v datové zprávě do dokumentu v listinné podobě a ověření shody obsahu těchto dokumentů a připojení ověřovací doložky.³⁵

Konverze řeší problém zmíněný na předchozí straně při používání DS. Konverze dokumentů zrovnopravňuje papírovou a elektronickou verzi dokumentů. To znamená, že jakýkoli dokument může být nyní použit dle potřeby ve verzi elektronické či papírové. Úřady tak tomu, kdo nemá DS, dokumenty vytisknou a zašlou v papírové podobě. A samozřejmě také naopak. Dokument v listinné podobě, který přijde na úřad, se touto cestou může převést do elektronické podoby. Důležité je, že uvnitř VES budou veškerá rozhodnutí, vyjádření apod. primárně vznikat a kolovat pouze v elektronické podobě.

Pojmy související s datovými schránkami³⁶

Zde je ve stručnosti uvedeno několik důležitých pojmů vztahujících se k problematice DS:

- datová zpráva – dokument doručovaný prostřednictvím DS,
- elektronický podpis – je jedním z hlavních nástrojů identifikace a autentizace fyzických osob v prostředí internetu,
- jednoznačný identifikátor – jedná se o označení dokumentu zajišťující jeho nezaměnitelnost, musí být spojen s dokumentem,

³⁵ Zdroj: zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁶ Zdroj: Slovník pojmů [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z: <www.datoveschranky.info/slovník-pojmu/>

- ověřovací doložka – slouží k ověření shody obsahu dokumentů při převodu z listinné formy do elektronické a naopak. Dokument, který provedením konverze vznikl, má stejné právní účinky jako ověřená kopie dokumentu, jehož převedením výstup vznikl,
- orgány veřejné moci – jedná se o orgány státní správy, orgány územních samosprávných celků, Pozemkový fond ČR a jiné státní fondy, Český rozhlas, Česká televize, samosprávné komory zřízené zákonem, notáři a soudní exekutoři,
- spisová služba – zajištění odborné správy dokumentů vzniklých z činnosti původce, popřípadě z činnosti jeho právních předchůdců, zahrnující jejich řádný příjem, evidenci, rozdělování, oběh, vyřizování, vyhotovování, podepisování, odesílání, ukládání a vyřazování ve skartačním řízení, a to včetně kontroly těchto činností.³⁷

4.2.3 Základní registry

Tyto registry budou sloužit jako zdroj nejčastěji potřebných informací pro VES. Pro občany to znamená konec nutnosti poskytovat identické informace stále znovu. V registrech budou uchována všechna data bezpečně. Když bude třeba, jednotlivé registry si data poskytnou a úřady je budou moci sdílet.

Názor autorky:

tyto registry považuji za stěžejní. Dle mého názoru se jedná o nejdůležitější bod celé současné reformy. Tyto registry přinesou zlepšení práce pro celou veřejnou správu, tedy pro ústřední orgány, 14 krajů, 205 obcí s rozšířenou působností a pro více než 6000 dalších obcí. Měly by přispět k vytvoření jednotného globálního informačního systému, který významným způsobem sníží administrativu a transakční náklady státu v rámci výkonu státní moci. Bohužel zákon č. 111/2009 Sb., který je zřizuje, nabude účinnosti až 1. července 2010.

Podle návrhů Ministerstva vnitra budou veškeré potřebné údaje o obyvatelích, o hlavních subjektech působících v ČR (státních i soukromoprávních), o území státu a o právech a povinnostech všech subjektů v ČR soustředěny v těchto čtyřech základních registrech:

- **registr obyvatel**, ve kterém se povedou referenční údaje o občanech ČR a o cizincích s dlouhodobým nebo trvalým pobytem na území ČR,

³⁷ Zdroj: zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších novel

- **registr osob**, obsahuje údaje o právnických osobách, podnikajících fyzických osobách, orgánech veřejné moci a dalších subjektech (např. o církvích, občanských sdruženích, politických stranách atd.). Návrh zákona také upravuje problematiku identifikačního čísla osoby a identifikačního čísla provozovny. Správcem registru bude Český statistický úřad,
- **registr územní identifikace, adres a nemovitostí**, povede referenční údaje o územních prvcích a referenční údaje o územně evidenčních jednotkách. Správcem registru bude Český úřad zeměměřický a katastrální,
- **registr práv a povinností**, který upravuje vedení referenčních údajů o agendách orgánů veřejné moci a dále reguluje vedení referenčních údajů o některých právech a povinnostech fyzických a právnických osob a vedení oprávnění k přístupu k datům v základních registrech nebo v agendových informačních systémech.³⁸

³⁸ Zdroj: časopis Galileo news 1/únor 2009. Kdy bude eGON dospělý? Až bude mít MOZEK! str. 13.

5 Dopad reformy veřejné správy na město Kopidlno

V této kapitole je popsána situace ve veřejné správě z pohledu města Kopidlno. Jedná se o obec s pověřeným obecním úřadem se dvěma tisíci dvěma sty třiceti osmi obyvateli.

5.1 Historie města³⁹

Kopidlno leží v jihovýchodním cípu jičínského okresu na hranici s okresem nymburským. Obec Kopidlno tvoří části Kopidlno, Drahoraz, Mlýnec, Ledkov, Pševes. Kopidlno nad Leštinou, takový je historický název městečka, které dostalo pravděpodobně jméno dle léčivé byliny „kopidlenu“ rostoucí v okolních lesích v hojné míře. Podle paměti byli prvními pány na Kopidlnu páni Kopidlanští. V místě kde nyní stojí zámek, stávala původně tvrz, kterou nechal vystavět kolem roku 1341 Boček Kopidlanský. První písemné zmínky o Kopidlně jsou z roku 1341. V roce 1514 získalo Kopidlno od krále Vladislava II. statut města a v roce 1523 mu král Ludvík udělil městský znak.

Obrázek 3 Historický a současný znak města

S Kopidlnem souvisí historické osobnosti, např. Šlikové, páni Kopidlanští, nebo Albrecht z Valdštejna. V roce 1638 přešlo panství na dlouhá léta do rukou Šliků, kteří měli velký podíl na rozvoji vzdělanosti a řemesel. Zanedbáváno nebylo ani vzdělání obyvatelstva. První písemné zmínky o škole pocházejí z roku 1361.

5.2 e-Government v praxi

V televizi i v různých periodikách se řeší otázka, zda je Czech POINT a celý eGovernment pro obce nějak prospěšný. Zda je pro ně jeho zavádění, proškolení úředníků

³⁹ Zdroj: Historie města, O Kopidlnu [online]. [cit. 2010-04-10] Dostupné z: <http://www.kopidlno.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=6929&id=40561&p1=2038>

a zajišťování počítačového vybavení vůbec k užitku. Na tyto otázky byly hledány odpovědi přímo na městském úřadě Kopidlnu.

Pro to, aby mohl e-Government v praxi správně fungovat, je potřeba splnit na úřadě několik bodů. Úřad musí být vybaven počítačem, lépe počítači, a připojením k internetu. V počítačích musí být nainstalovány příslušné programy, obec by měla mít spisovou službu a na úřadě musí být pracovníci, kteří toto všechno budou umět využívat, což znamená, že musí být proškoleni.

Některým obcím, především malým obcím do sedmi set obyvatel, se může zdát tato procedura zbytečná. Doručená písemnost je zapsána do papírové doručovací knihy a na úřadě obíhá papírový dokument. Když si tam dva zaměstnanci písemnost předávají a potřebují s ní oba pracovat, pořídí se její papírová kopie a dokument úřadem putuje ve dvou (a více) exemplářích. Pokud na takový obecní úřad přijde elektronické podání, tak dokument vytisknou a pracují s ním stejně, jako kdyby přišel poštou v papírové podobě. Mnozí starostové tvrdí, že jim takové řešení vyhovuje, neboť na malých obcích přijímají nanejvýš dvě tři elektronická podání ročně a tak je pro ně zavedení elektronické spisové služby zbytečné. To, že přechod k elektronické spisové službě má řadu výhod, již mnozí starostové neslyší. Přitom práce s dokumenty v elektronické podobě je jednodušší. Snáze se předává kolegovi dokument elektronický než papírový.⁴⁰

Ovšem Kopidlnu, jak bylo popsáno výše, je obec s pověřeným obecním úřadem. K 31.12.2009 mělo město 2238 obyvatel. Počet podnikatelských subjektů na území Kopidlna k tomuto datu byl 459, z toho živnostníků 321.⁴¹ S těmito čísly již proto nepatří do skupiny malých obcí a také proto má oproti malým obcím zcela odlišný pohled na současné změny probíhající ve VES.

Městský úřad (dále jen úřad) má pro výkon VES k dispozici nejen výpočetní techniku, software a vysokorychlostní připojení k internetu, ale také proškolené pracovníky, kteří s výpočetní technikou umí zacházet. To znamená, že nové zákony a vyhlášky týkající se e-Governmentu nebyly pro úřad ani překvapením, ani problémem. Naopak. Úřad, především

⁴⁰ Zdroj: KOUDELE, V. Kudy přijde e-Government do obcí? Moderní obec, odborný časopis pro veřejnou správu. č.10, říjen 2008. str. 28, ISSN 1211-0507

⁴¹ Zdroj: Průmyslové zóny – prezentace [online]. [cit. 2010-04-14] Dostupné z: <http://www.kopidlnu.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=6929&id=113184&p1=7594>

vedení úřadu, probíhající změny ve VES vidí jako správnou cestu, jak se přiblížit občanovi, vyjít mu vstříc a sobě i jemu ušetřit čas a usnadnit práci.

5.2.1 Czech POINT

Na úřadě se nehovoří o reformě VES, nebo o e-Governmentu. Tato slova v praxi neuslyšíme. Všude se ale skloňuje Czech POINT. Městský úřad má agendu Czech POINTu rozdělenou na dvě pracoviště:

- sekretariát,
- odbor vnitřních věcí.

Činnosti těchto pracovišť se neprolínají. Každé pracoviště má svůj okruh činností, které vykonává.

Spuštění sítě Czech POINT a datových schránek je na městském úřadě Kopidlno vnímáno jako krok správným směrem. Proces elektronizace VES je nevyhnutelný. Portál veřejné správy funguje úspěšně již několik let. Kopidlno si vytvořilo vlastní webové stránky, na kterých se snaží svým občanům poskytnout maximum informací o dění v obci. Dalším krokem pro jednodušší komunikaci občana či podniku s úřadem byla e-podatelná. Zákon o e-Governmentu, Czech POINT a datové schránky jsou jen dalším krokem v procesu elektronizace veřejné správy.

Celý proces je stále na začátku svého fungování. Protože se jedná o složitý proces, tak mne úřad upozornil na nedostatek času na jeho uvedení do provozu. Úředníci se doškolují, občané, podnikatelé a právnické osoby se učí využívat kontaktní místa Czech POINTu a komunikovat prostřednictvím DS. Pro obce tu byla další překážka v podobě elektronické spisové služby. Tato překážka spočívala v tom, že s Czech POINTem pracují jen dva úředníci k tomu speciálně proškolení, kdežto s elektronickou spisovou službou pracují všichni úředníci. Všichni tedy musí být seznámeni s novým systémem, musí se s ním naučit zacházet, využívat jeho výhody a také musí mít všichni zřízen svůj elektronický podpis.

5.2.2 Datové schránky

Ačkoli byl úřad včas připraven na spuštění „ostrého“ provozu DS ke dni 1. listopadu 2009, měl z tohoto data obavy. Naštěstí vše fungovalo podle představ úřadu. Spisová služba, prostředník pro komunikaci s datovou schránkou úřadu, fungovala naprosto bez problémů.

Datové schránky přijímaly i odesílaly datové zprávy také bez problémů. Systém jako takový fungoval a funguje bezchybně.

5.2.3 Praktické poznatky o datových schránkách

Datových zpráv přišlo na úřad od 1. listopadu 2009 do 21. dubna 2010 celkem 194. Odeslaných zpráv z úřadu ve stejném období bylo celkem 1687, z toho přes DS 491.

V následující části budou uvedeny přínosy a nedostatky DS z pohledu města Kopidlno.

Přínosy datových schránek pro občany:

- veškerou komunikaci s úřady a orgány veřejné moci můžou občané provést přes DS, to je důležité především pro občany dlouhodobě studující či žijící v zahraničí, ale také občané pobývající delší dobu na dovolené či v nemocnici,
- nemusí stát fronty na poštách,
- nemusí si brát volno, kvůli nevhodné otevírací době pošty,
- nemusí se bát, že se jejich doporučený dopis ztratí,
- DS obsahuje formuláře, které jsou předvyplněny osobními údaji majitele DS.

Přínosy datových schránek pro úřady:

- snížení nákladů spojených s listovními službami,
- urychlení doručování zásilek,
- datová zpráva je vždy doručena, dříve se mohlo stát, že právnická osoba na adrese uvedené v obchodním rejstříku ve skutečnosti nesídlila.

Nedostatky datových schránek z pohledu města Kopidlno

Představa, že s tímto datem skončí tzv. papírová komunikace s úřadem, byla zcela milná. Ne každý občan má DS, proto již z tohoto důvodu nemůže papírová komunikace zaniknout.

Dalším důvodem je, že ačkoli mají právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku povinnost mít zřízenou DS, již nemají povinnost jejím prostřednictvím s úřadem komunikovat. Totéž platí o fyzických osobách. Mohou si zřídit DS, budou do ní přijímat zprávy od úřadu, ale odpovídat mohou papírovou formou.

Dalším problémem je, že datovou zprávou nelze poslat vše. Například stavební plány jsou tak velké, co do objemu dat, že se datová zpráva neodešle. Je to stejný případ jako u e-mailu.

Dalším případem může být řešení přestupku. Obec vede přestupkové řízení, k tomu je třeba také policejní zpráva. Ke zprávě patří také případné fyzické důkazy. Například, když někdo rozbije kladivem okno, kladivo je zde důkazem. Tento důkaz bohužel datovou zprávou nepošlete. Proto se pak celý spis i s důkazy posílá stejným způsobem jako před zavedením DS.

Dalším problémem, na který jsem byla upozorněna, je neexistence základních registrů, tedy mozku E-governmentu, a technologických center (dále TC). O základních registrech jsem psala v kapitole 4.2.3. TC jsou důležitá pro zprávy v DS. Zprávy v DS zůstávají pouze 90 dní. Většinu dokumentů je třeba uložit na delší dobu. Obce, které mají spisovou službu, tento problém řešit nemusí. Podobnou službu, jako je TC nabízí Česká pošta. Ovšem za určitou finanční částku. Služba se jmenuje Datový trezor. Platí se 1200,- ročně bez DPH za kapacitu 100 datových zpráv. Kdo by měl zájem o Datový trezor s větší kapacitou (v nabídce je ještě 500 a 5000 zpráv), musí počítat s vyšší cenou. Každý se tak musí rozhodnout, zda se mu tato služba vyplatí a bude ji využívat, nebo ne. Další možností uchování dokumentů je tisk těchto dokumentů. Samozřejmě se nejedná o běžný tisk, ale o proces konverze dokumentu podle zákona 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

Úřad má problémy s orgány veřejné moci, kterými jsou např. soudy a policie. Při zasílání datových zpráv se vyplňuje identifikační číslo příjemce (podobně jako adresa e-mailu). U některých orgánů veřejné moci je problém toto identifikační číslo zjistit.

5.2.4 Shrnutí

Podle pracovníků Městského úřadu Kopidlno, se kterými bylo hovořeno, jsou současné změny ve VES přínosem jak pro občany, tak pro úřady. Technické vybavení úřadu i software funguje bez problémů.

Dosavadní zkušenosti úřadu s novinkami, které tento systém přináší jsou z velké části pozitivní. Protože je celý proces elektronizace VES na svém začátku, je zde několik nedostatků, které byly popsány v podkapitole 5.2.3. Všichni věří, že se je podaří brzy odstranit.

Závěr

Cílem mé práce bylo charakterizovat reformu veřejné správy od roku 1989 po současnost s následným zaměřením na datové schránky a Czech POINT. Dále bylo cílem vytvořit ucelený pohled na současnou veřejnou správu a porovnat jej s postojem města Kopidlno.

První kapitola se zabývá především několika pojmy úzce souvisejícími s veřejnou správou. Samotný pojem veřejná správa může být chápán dvěma způsoby. Můžeme na něj nahlížet jako na soustavu správních orgánů, nebo jej můžeme chápat jako správní činnost. Veřejná správa je tvořena státní správou a samosprávou. Tyto dva pojmy jsou analyzovány v kapitolách 1.2 a 1.3.

Druhá kapitola se věnuje vývoji veřejné správy od roku 1989. Do tohoto roku zde byla centralistická správa řízená komunistickou stranou. V tomto roce se začaly uvolňovat poměry na politické i společenské scéně a začal vznikat prostor pro tvorbu a realizaci reform. Zanikly národní výbory a to na všech úrovních, na úrovni krajské, okresní i místní. Z centralizované správy se postupně přešlo na decentralizovanou. Došlo k oddělení státní správy od samosprávy. Tyto změny mohly proběhnout jen díky změnám právních předpisů, především zákona č. 293/1990 Sb., o změně ústavního zákona. Na základě tohoto zákona pak mohli poslanci přijmout další zákony, díky kterým byla odstartována reforma veřejné správy. Jedním z nejdůležitějších zákonů byl zákon č. 367/1990 Sb., o obcích, kterým byla obnovena samospráva obcí. Byla obnovena samostatnost obcí, jakožto prvního stupně samosprávy.

O druhém stupni samosprávy se vedly dlouhé a složité diskuse. Byl prosazován názor pro obnovu zemského zřízení. Byla zřízena vládní komise pro zemské zřízení, která předložila několik návrhů na uspořádání České republiky ministerstvu vnitra, které je předložilo k projednání vládě. Vláda se rozhodovala mezi uspořádáním zemským a regionálním. Rozhodla se pro zemské uspořádání a přijala návrh několika zákonů pro jeho realizaci. Zákony již ale nebyly projednány, neboť přišel rok 1993 a rozpad federace

Ve třetí kapitole jsou řešeny fáze reformy veřejné správy po vzniku samostatné České republiky. Reformu dělíme na dvě fáze. V první fázi se jedná především o vytvoření vyšších územních samosprávních celků. Zákonem č. 347/1997 Sb., o zřízení vyšších územních

samosprávných celků, bylo zřízeno 14 krajů včetně hlavního města Prahy s účinností od 1. ledna 2000. Bylo rozhodnuto, že na úrovni krajů bude uplatňován spojený model VES, tedy, že tyto celky budou vykonávat jak státní správu, tak samosprávu (samosprávu ve své samostatné působnosti a státní správu v rámci přenesené působnosti).

Druhá fáze reformy se věnuje zrušení okresních úřadů a přechodu jejich kompetencí na kraje a obce s rozšířenou působností. Okresní úřady byly orgány státní správy, spadaly tedy do odděleného modelu veřejné správy. Na úrovni obcí a krajů byl však uplatňován spojený model veřejné správy. K ukončení činnosti okresních úřadů došlo dne 31. prosince 2002.

Obě části reformy směřovaly k rozvinutí decentralizačních a dekoncentračních procesů ve veřejné správě. Proto došlo k přesunu kompetencí z orgánů státní správy, především okresních úřadů, na orgány samosprávy.

Čtvrtá kapitola se zabývá současnou situací ve veřejné správě, kterou můžeme souhrnně označit pojmem „e-Government“. Cílem celého procesu reformy veřejné správy je její přiblížení se občanovi. Nejlepší cestou, jak tohoto dosáhnout, se jeví elektronizace veřejné správy. Na všech úřadech a téměř ve všech domácnostech a obchodních společnostech je dnes dostupný počítač s připojením na internet. e-Government šetří čas, který byl dříve strávený ve frontách, nebo obcházením po úřadech. Také šetří peníze, ať už za cestu na úřad, nebo za poštovné.

Tato kapitola se dále zaměřuje na Czech POINT a datové schránky. Cílem Czech POINTu je omezit byrokracii ve vztahu občan – veřejná správa. V roce 2007 byl tento projekt spuštěn s myšlenkou, že si občan vše, co potřebuje, zařídí na jednom místě. Dalším novým pojmem v komunikaci s úřady se staly datové schránky. Těmito schránkami lze komunikovat s orgány veřejné správy z domova i ze zahraničí. Měly by přispět k rychlejšímu vyřizování úředních záležitostí. Datové schránky jsou naplno spuštěny od 1. listopadu 2009.

Pátá kapitola obsahuje názor na současnou reformu veřejné správy z pohledu městského úřadu Kopidlno. Kapitola rozebírá především výhody a nevýhody Czech POINTu a datových schránek. Celý proces elektronizace je stále na začátku, proto se zatím těžko hodnotí. Přesto je úřad přesvědčen, že se jedná o krok správným směrem.

POUŽITÁ LITERATURA

Monografie

- 1) HENDRYCH, D. a kol. *Správní právo - obecná část*, 7. vydání, Praha: C.H.Beck, 2009. 837 s. ISBN 978-80-7400-049-2
- 2) CHARBUSKÝ, M. *Státní správa*, Pardubice: Univerzita Pardubice, 2005. 93 s. ISBN 80-7194-807-1
- 3) PEKOVÁ, J.; PILNÝ, J. *Veřejná správa a finance*. Praha: Codex Bohemia, 1998. 302 s. ISBN 80-85963-85-X. s. 45-47
- 4) POMAHAČ, R.; VIDLÁKOVÁ, O. *Veřejná správa*. Praha: C. H. Beck, 2002. 290 s. ISBN 80-7179-748-0. s. 63.
- 5) VIDLÁKOVÁ, O. *Reformy veřejné správy*, Pardubice: Univerzita Pardubice, 2000. 140 s. ISBN 80-7194-290-1

Články v časopisech

- 1) časopis Egovernment elektronizace veřejné správy, č. 4/2008, s. 43. str. 6. ISSN 1801-9420
- 2) časopis Galileo news 1/únor 2009. Kdy bude eGON dospělý? Až bude mít MOZEK! str. 13.
- 3) KOUDELE, V. Kudy přijde e-Goverment do obcí? Moderní obec, odborný časopis pro veřejnou správu. č.10, říjen 2008. str. 28, ISSN 1211-0507

Zákony

- 1) Zákon 150/1948 Ústava Československé republiky, článek 10. [online]. [cit. 2010-03-08] Dostupné z <<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/1948/sb52-48.pdf>>
- 2) Zákon č. 1/1993 Sb. Ústava České republiky, [online]. [cit. 2010-03-15] Dostupné z: <<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/1993/sb01-93.pdf>>
- 3) Zákon č. 347/1997 Sb. o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, [online]. [cit. 2010-03-15] Dostupné z: <<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/1997/sb114-97.pdf>>
- 4) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)
- 5) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)
- 6) Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších novel

- 7) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

WWW zdroje

- 1) Co jsou datové schránky [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z:
<<http://www.mvcr.cz/clanek/co-jsou-datove-schranky.aspx>>
- 2) Czech POINT [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z:
<<http://www.czechpoint.cz/web/index.php?q=node/22>>
- 3) Czech POINT, Aktuální statistiky. [online] [cit. 2010-04-11]. Dostupné z:
<<http://www.czechpoint.cz/web/?q=node/424>>
- 4) Czech POINT Ceník [online]. [cit. 2010-04-17] Dostupné z:
<http://www.kopidlno.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=6929&id=124522&p1=6103>
- 5) Czech POINT – Kontaktní místa veřejné správy [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z:
<<http://www.mvcr.cz/clanek/czech-point-kontaktni-mista-verejne-spravy.aspx>>
- 6) Czech POINT – Kontaktní místa veřejné správy [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z:
<<http://www.mvcr.cz/clanek/czech-point-kontaktni-mista-verejne-spravy.aspx?q=Y2hudW09Mw%3d%3d>>
- 7) eGON jako symbol e-Governmentu [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z:
<www.mvcr.cz/clanek/egon-jako-symbol-egovernmentu-moderniho-pratelskeho-a-efektivniho-uradu-252052.aspx>
- 8) eGON jako symbol e-Governmentu [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z:
<<http://www.mvcr.cz/clanek/egon-jako-symbol-egovernmentu-moderniho-pratelskeho-a-efektivniho-uradu-252052.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>>
- 9) e-Government. [online]. [cit. 2010-04-07]. Dostupné z:
<<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/micr/egovernment/default.htm>>
- 10) eGovernment jako živý organismus 2007. [online] [cit. 2010-04-01] Dostupné z:
<<http://www.mvcr.cz/clanek/publikace-o-egovernmentu-ke-stazeni.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>>
- 11) Historie města, O Kopidlnu [online]. [cit. 2010-04-10] Dostupné z:
<http://www.kopidlno.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=6929&id=40561&p1=2038>

- 12) Kraje České republiky [online]. [cit. 2010-04-15] Dostupné z:
<<http://www.zemepis.com/tisk/images/mapy-cr/krajecr.jpg>>
- 13) Pojem samospráva, znaky a druhy [online] c2001 [cit. 2010-03-03] Dostupné z:
<<http://www.epravo.cz/top/clanky/pojem-samosprava-znaky-a-druhy-15446.html>>
- 14) Průmyslové zóny – prezentace [online]. [cit. 2010-04-14] Dostupné z:
<http://www.kopidlno.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=6929&id=113184&p1=7594>
- 15) Reforma veřejné správy [online]. c2000 [cit. 2010-03-08]. Dostupné z:
<<http://www.issc.cz/archiv/2000/prezentace/herzan.ppt>>
- 16) Reforma územní veřejné správy v České republice [online]. c2001 [cit. 2010-03-23].
Dostupné z: <http://www.europeum.org/disp_article.php?aid=413>
- 17) Veřejná správa v České republice. Ministerstvo vnitra ČR, úsek veřejné správy. Praha [online]. c2005 [cit. 2010-03-29]. Dostupné z:
<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/odbor/moderniz/vs_vcr.pdf>
- 18) Slovník pojmů [online]. [cit. 2010-04-12] Dostupné z:
<www.datoveschranky.info/slovník-pojmu/>

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 Aktuální statistiky využívání Czech POINTu

Příloha č. 2 Mapa krajů České republiky

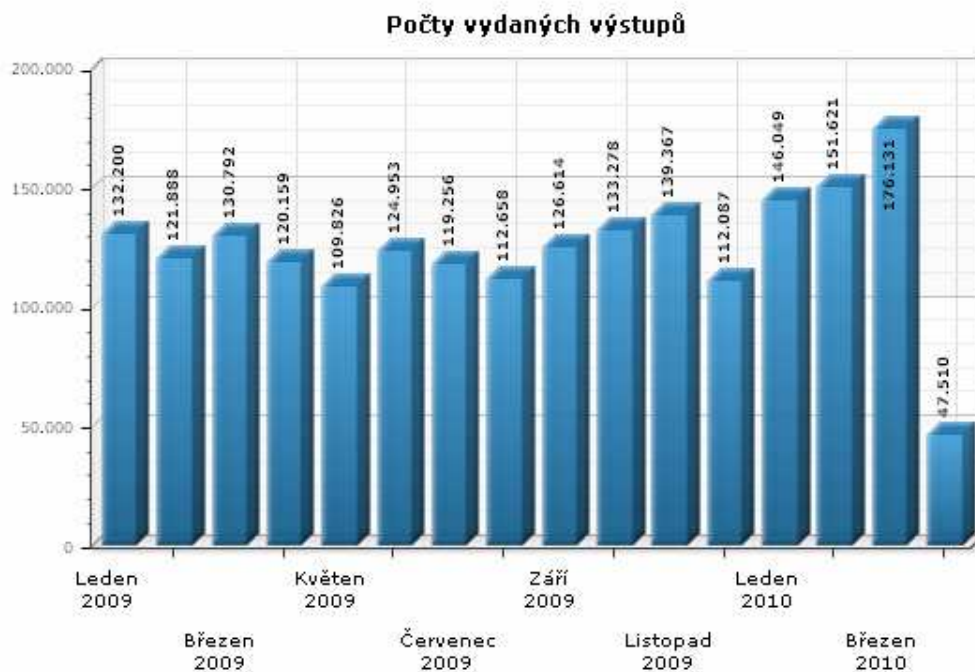
Příloha č. 3 Ceník služeb v systému Czech POINT

Příloha číslo 1

Aktuální statistiky využívání Czech POINTu

Počty vydaných výstupů

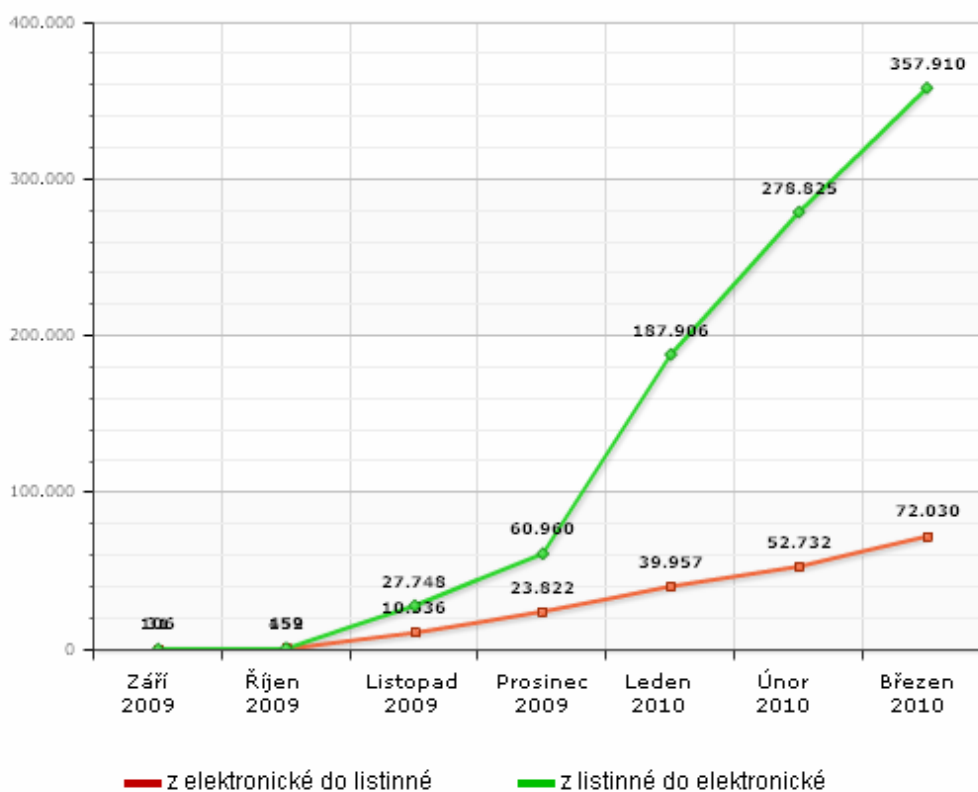
Celkový počet k 11.04.2010: **3.034.387**

Autorizovaná konverze z moci úřední

Celkový počet k 31.03.2010: **1.113.174**

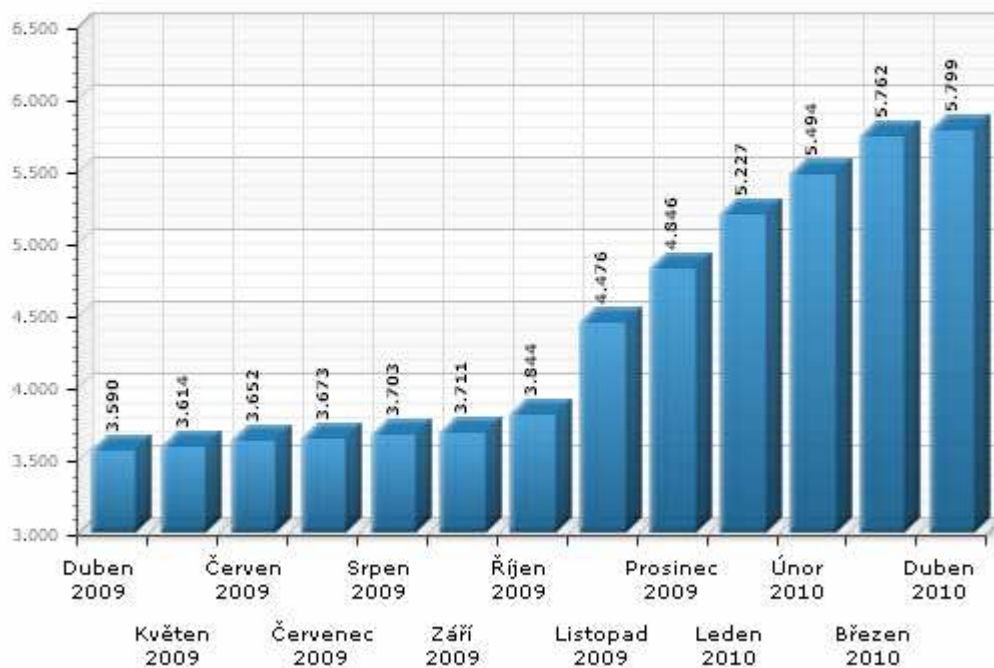
z toho z elektronické do listinné: **199.260**, z listinné do elektronické: **913.914**

Pracoviště Czech POINT

Celkový počet k 11.04.2010: 5.793

Nárůst počtu pracovišť CzechPOINT

Zdroj: Czech POINT, Aktuální statistiky. [online] [cit. 2010-04-11]. Dostupné z:
<<http://www.czechpoint.cz/web/?q=node/424>>

Příloha číslo 2

Mapa krajů České republiky

Zdroj: Kraje České republiky [online]. [cit. 2010-04-15] Dostupné z:
<<http://www.zemepis.com/tisk/images/mapycr/krajecr.jpg>>

Příloha číslo 3

Ceník služeb v systému Czech POINT uvedený na internetových stránkách města městského úřadu Kopidlno

Evidence	Cena za 1. stranu	Cena za každou další i započatou stránku
Obchodní rejstřík	100 Kč	50 Kč
Živnostenský rejstřík	100 Kč	50 Kč
Katastr nemovitostí	100 Kč	50 Kč
Rejstřík trestů	50 Kč	0 Kč
Přijetí podání podle živnostenského zákona (§ 72)	50 Kč za přijetí podání + další poplatek dle druhu podání dle živnostenského zákona – odvádí se živnostenskému úřadu	
Centrální registr řidičů	100 Kč	50 Kč
Seznam kvalifikovaných dodavatelů	100 Kč	50 Kč
Podání do registru účastníků provozu modulu autovraků ISOH	100 Kč	50 Kč
Insolvenční rejstřík	100 Kč	50 Kč
Autorizovaná konverze dokumentů	30 Kč za každou i započatou stránku	
Veškerá podání v rámci ISDS	zdarma	
Podání žádosti o zneplatnění přístupových údajů do datové schránky a vydání nových	200 Kč	

Zdroj: Czech POINT Ceník [online]. [cit. 2010-04-17] Dostupné z:
<http://www.kopidlno.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=6929&id=124522&p1=6103>